

Nationaal Veiligheidsplan 2008-2011

Goedgekeurd door de ministerraad
op 1 februari 2008

Advies minister van Mobiliteit
op 23 januari 2008

Advies Federale politieraad
op 22 januari 2008

INHOUDSOPGAVE

LEESWIJZER	3
DEEL 1. ALGEMEEN KADER	4
1 DE POLITIE ALS BELANGRIJKE ACTOR IN HET VEILIGHEIDSGEBEUREN	5
2 ONVEILIGHEID: EEN PROBLEEM VAN ONS ALLEN	5
3 EEN GEÏNTEGREERDE AANPAK	5
4 PREVENTIE, REACTIE EN NAZORG	6
5 EEN TRANSPARANT EN MEETBAAR VEILIGHEIDSBELEID IN FUNCTIE VAN DE BELEIDSCYCLUS 2008-2011	6
6 STURING DOOR DE FEDERALE OVERHEID	6
7 PRIORITAIRE CRIMINELE FENOMENEN EN ANDERE BELANGRIJKE VEILIGHEIDSPROBLEMEN	7
8 HET STRAFRECHTELIJK BELEID.....	9
8.1 De instroom van processen-verbaal rationaliseren.....	9
8.2 Recherchemanagement in strafonderzoeken	10
9 TOEPASSEN VAN HET GEWAPEND BESTUURSRECHT.....	10
DEEL 2. BELEID VOOR DE GEÏNTEGREERDE POLITIE 2008-2011	11
1 ALGEMEEN POLITIEBELEID	12
1.1 De politie als actor in het geïntegreerde veiligheidsbeleid	12
1.2 Excellente politiezorg en samenwerking binnen de geïntegreerde politie.....	12
1.3 Beleidsdoelstellingen.....	14
1.4 Evolutie.....	15
1.5 Een resultaatgerichte aanpak van prioritaire veiligheidsfenomenen	16
1.5.1 Criminaliteit	16
1.5.2 Verkeers(on)veiligheid.....	21
1.5.3 Overlast.....	24
1.6 Een moderne en kwaliteitsvolle politie	25
1.7 Internationale politiesamenwerking	31
2 UITVOEREN VAN DIT PLAN	33
3 OPVOLGEN EN EVALUEREN VAN DIT PLAN.....	33
4 BIJSTUREN VAN DIT PLAN	34
5 COMMUNICATIE	34
DEEL 3. BELEID EN STRATEGIE VAN DE FEDERALE POLITIE 2008-2011	35
1 OPDRACHTEN VAN DE FEDERALE POLITIE.....	36
2 STRATEGISCHE UITDAGINGEN 2008-2011 VOOR DE FEDERALE POLITIE.....	38
3 UITVOERING VAN DE OPDRACHTEN EN HET NVP DOOR DE FEDERALE POLITIE.....	39
3.1 Operationaliseren van het NVP.....	39
3.2 Engagement.....	39
3.3 Overleg en partnerschap.....	39
3.4 Kritieke succesfactoren.....	40
4 OPVOLGING EN EVALUATIE VAN DE UITVOERING VAN HET NVP.....	40
5 MIDDELEN.....	42
5.1 Financiële middelen	42
5.2 Personele middelen	42
6 STRATEGISCHE PROJECTEN.....	44
6.1 Strategisch project “Resultaatgerichte aanpak van de prioritaire criminaliteitsfenomenen”	44
6.2 Strategisch project “Kwaliteitsvolle dienstverlening”	48
6.3 Strategisch project “Optimale informatiehuishouding”	51
6.4 Strategisch project “Steunverlening”.....	54
6.5 Strategisch project “Opleiding en competentie management”	56
6.6 Strategisch project “Gebruik van nieuwe technologieën”	58
6.7 Strategisch project “Betrokkenheid van de medewerkers”	60
6.8 Strategisch project “Zuinig en ecologisch ondernemen”	62

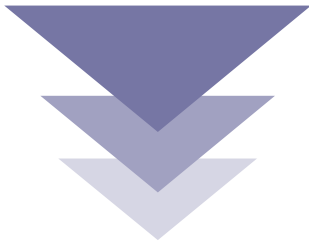
Leeswijzer

Het nationaal veiligheidsplan 2008-2011 (NVP) bestaat uit drie delen. In een eerste deel, de inleiding, wordt het algemene kader geschetst voor het nationaal veiligheidsbeleid en worden de veiligheidsprioriteiten gedefinieerd voor de periode 2008-2011.

In het tweede deel bepalen de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie het beleid voor de geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus. Het nationaal veiligheidsplan richt zich immers in het bijzonder tot alle componenten van de geïntegreerde politie.

Deel 3 van het NVP bevat de bijdrage van de federale politie tot het veiligheidsbeleid. Naast haar opdrachten, missie, visie en waarden, worden haar strategische doelstellingen en maatregelen hierin vastgelegd.

Uw bezorgdheidonze uitdaging !

DEEL 1.

Algemeen kader

Een veilige samenleving, dicht bij de mensen

Het is de ambitie van deze regering om ons land verder te ontwikkelen tot een open en veilige samenleving waarin alle mensen zich ten volle kunnen ontplooiën, in wederzijds respect voor mekaars rechten en plichten.

Een excellente politiezorg, behoorlijk bestuur en een doeltreffende rechtsbedeling zijn de grondvoorwaarden om dat waar te maken.

Een betere invulling van deze kerntaken van de moderne rechtstaat vormt dan ook een absolute topprioriteit. Met een samenhangend geheel van maatregelen, die optimaal afgestemd worden op elkaar, wil de federale overheid bijdragen tot een veilige maatschappij.

Het nationaal veiligheidsplan 2008-2011 heeft de ambitie om uit te groeien tot een belangrijk stuurinstrument voor dit veiligheidsbeleid.

In deze inleiding worden beknopt enkele fundamentele doelstellingen en aandachtspunten vermeld die verder geconcretiseerd zullen worden. Zij vormen het algemene kader voor het te voeren beleid.

1 De politie als belangrijke actor in het veiligheidsgebeuren

De samenhang in het optreden van de politie, het streven naar excellente politiezorg en het planmatig sturen van de geïntegreerde politiedienst zijn belangrijke sleutels tot succes bij de realisatie van een veiligere leefomgeving. Van de politie wordt niet enkel verwacht dat ze dicht bij de dagelijkse bekommernissen van de mensen staat – de “nabijheidspolitie” – maar ook dat ze professioneel en doeltreffend optreedt in zaken van complexe en ernstige criminaliteit.

Dit nationaal veiligheidsplan dient dan ook in de eerste plaats als beleidsinstrument en bindmiddel voor een coherente werking van de federale en lokale politiediensten.

Meer dan in het vorige NVP wordt hierbij aandacht geschonken aan de interactie tussen de lokale en federale componenten van de geïntegreerde politie.

2 Onveiligheid: een probleem van ons allen

Hoe belangrijk haar rol ook is, de politie alleen is niet in staat om te zorgen voor een veilige maatschappij.

De aanpak van onveiligheid (criminaliteit, verkeersonveiligheid, overlast ...) belangt iedereen aan: de federale, regionale en lokale overheden en diensten maar ook de burger en diverse actoren uit de privé-sector. Zorgen voor een veilige samenleving is een gedeelde maatschappelijke verantwoordelijkheid, die slechts behoorlijk kan gerealiseerd worden door de participatie van allen.

De inbreng vanuit sectoren zoals volksgezondheid, mobiliteit, leefmilieu, ruimtelijke ordening, onderwijs, welzijn, ... , die een invloed kan hebben op de fundamentele oorzaken van onveiligheid, mag niet uit het oog verloren worden. Alle aspecten van belangrijke veiligheidsproblemen – en de achterliggende oorzaken ervan – dienen aan bod te komen in een integrale aanpak waarbij alle actoren in de veiligheidsketen betrokken worden.

3 Een geïntegreerde aanpak

Zowel op het nationale als op de subnationale niveaus kan de behandeling van veiligheidsproblemen slechts adequaat gebeuren, wanneer alle betrokken overheden en diensten op een geïntegreerde wijze vorm geven aan het veiligheidsbeleid.

In die zin zal ook de ‘Kadernota integrale en geïntegreerde veiligheid’ worden geactualiseerd.

Het naast elkaar opstellen en uitvoeren door diverse actoren van allerlei plannen biedt geen perspectief op een coherente en efficiënte aanpak.

Daarom zal ook toegezien worden op de samenhang en onderlinge afstemming tussen de verschillende initiatieven en maatregelen, zodat de inspanningen bij elkaar aansluiten en elkaar versterken.

Dit veronderstelt dat alle deelnemers aan het veiligheidsbeleid zich ketengeoriënteerd opstellen en over de muren van de eigen organisatie kijken: samen met alle actoren wordt in elke schakel van de veiligheidsketen maximale toegevoegde waarde nagestreefd, in functie van de vastgelegde doelstellingen.

4 Preventie, reactie en nazorg

In het kader van de geïntegreerde samenwerking dienen alle actoren aandacht te schenken aan de noodzakelijke preventieve, reactieve en nazorgmaatregelen.

- Preventie: richt zich op het voorkomen van onveiligheid en het beperken van de schadelijke gevolgen ervan.
- Reactie: omvat iedere vorm van reactie (opsporing, vervolging, bestraffing) van de overheid en de betrokken diensten op de vastgestelde veiligheidsproblemen. Het kan gaan van een bestuurlijke handhaving (bijvoorbeeld gemeentelijke administratieve sancties) tot strafrechtelijke repressie.
- Nazorg: dient zich te richten op het “herstel” van de verstoorde situatie, met het oog op een toekomstgerichte probleemoplossing en preventie (slachtofferbegeleiding, herstelbemiddeling ...).

De inspanningen van alle participanten aan de veiligheidsketen zullen op elkaar afgestemd worden. Omdat voorkomen beter is dan genezen zal de aandacht in de eerste plaats uitgaan naar preventie. Mogelijke preventieve maatregelen zullen in kaart gebracht en optimaal aangewend worden.

5 Een transparant en meetbaar veiligheidsbeleid in functie van de beleidscyclus 2008-2011

De betrokken diensten zullen met de bestuurlijke en gerechtelijke overheden voor de vastgelegde veiligheidsprioriteiten duidelijke en meetbare doelstellingen bepalen.

Dit veronderstelt de ontwikkeling van goede meetindicatoren en statistieken. Het meetbaar maken van de beleidsresultaten maakt bijsturing mogelijk indien nodig.

De doelstellingen zullen bovendien aansluiten bij de vierjarige beleidscyclus van het nationaal veiligheidsplan waarbij op de diverse niveaus projectmatig zal gewerkt worden met jaarlijkse, geïntegreerde actieplannen, waarin de meetbare operationele doelstellingen van alle actoren op elkaar afgestemd worden.

6 Sturing door de federale overheid

Teneinde versnippering tegen te gaan en te komen tot een samenhangende aanpak van de veiligheidsproblematiek zal de federale overheid – in het bijzonder de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken - een coördinerende, sturende, normerende en faciliterende rol spelen.

De regering zal hierbij waken over een dialoog met de Gewesten en Gemeenschappen om het geheel aan regelgeving op zowel lokaal als bovenlokaal vlak beter op elkaar af te stemmen.

De aanpak van prioritaire fenomenen zoals drughandel, terrorisme, mensenhandel en mensensmokkel zal bovendien ook aansluiten bij het beleid dat hierover ontwikkeld is op internationaal – in het bijzonder Europees – niveau.

7 Prioritaire criminele fenomenen en andere belangrijke veiligheidsproblemen

ALLE veiligheidsproblemen dienen door de participanten aan het veiligheidsbeleid op een kwaliteitsvolle wijze aangepakt te worden. Met het oog hierop zal het veiligheidsbeleid dan ook ingebed worden in een integraal kwaliteitsconcept voor de reguliere werking van de verschillende overheden en diensten.

Buiten de algemene kwaliteitsvolle reguliere werking van de betrokken actoren zullen tevens een aantal veiligheidsproblemen worden aangeduid die als prioritair beschouwd worden en die op een strategische, projectmatige wijze zullen aangepakt worden.

Prioriteiten stellen, impliceert dat nagegaan wordt wat de impact is op de capaciteit. Als dit een meercapaciteit vergt die moet worden opgevangen met de beschikbare middelen, betekent dit, naast andere maatregelen (efficiënter werken, toepassen van nieuwe methodes, aanwenden nieuwe technische middelen)¹, het zo nodig afbouwen van een andere prioriteit (principe van communicerende vaten).

Anderzijds doet het vastleggen van prioriteiten geen afbreuk aan de uitvoering van de wettelijke opdrachten door de federale politie en de lokale politie in het raam van de geïntegreerde werking.

Omdat de beschikbare middelen ontoereikend zijn om alle veiligheidsproblemen met dezelfde inzet aan te pakken, worden maatschappelijk verantwoorde keuzes gemaakt. Dit gebeurt onder meer op basis van strategische analyses, beeldvorming en evaluaties waarbij de volgende elementen in overweging worden genomen:

- de ernst van het fenomeen;
- de dreiging uitgaande van specifieke daders of dadergroepen;
- de kwetsbaarheid van doelgroepen of doelwitten;
- de nieuwe tendensen en toekomstige evoluties.

Voor de periode 2008-2011 heeft de regering beslist om de volgende veiligheidsfenomenen, in het bijzonder als die een georganiseerd karakter vertonen, als prioritair te beschouwen, die projectmatig, d.i. door middel van jaarlijkse geïntegreerde actieplannen, zullen aangepakt worden:

- ernstige geweldsmisdrijven (met focus op verschijningsvormen die evolueren in de tijd)²;
- eigendomsdelicten (met focus op rondtrekkende dadergroepen);
- ernstige economisch- financiële criminaliteit (met focus op corruptie, fraude en witwassen);
- drugproductie, drughandel en druggerelateerde criminaliteit (met focus op de productie van synthetische drugs, cannabiskweek, invoer en doorvoer van heroïne en cocaïne en de straathandel);
- ernstige informaticacriminaliteit;
- zware milieucriminaliteit (met focus op de georganiseerde afvalzwendel);
- intrafamiliaal geweld/partnergeweld (met focus op een betere arrondissementale en zonale coördinatie tussen politie, justitie en welzijn);
- terrorisme;

¹ de federale politie moet een voortrekkersrol spelen bij het zoeken naar nieuwe methodes en technologieën en ook een ondersteunende rol vervullen in dit domein.

² actueel betekent dit tigerkidnapping en home invasie, volgend jaar of binnen twee jaar kan dit iets anders zijn.

- mensenhandel en mensensmokkel (met focus op economische en seksuele uitbuiting);
- jongerencriminaliteit (jongeren = tot en met 25 jaar) en criminaliteit waarvan jongeren het slachtoffer zijn (met focus op een arrondissementele en zonale totaalaanpak gericht op preventie, begeleiding, bestraffing en resocialisering);
- verkeersonveiligheid (met focus op snelheid, alcohol en drugs, roodlichtrijden, onaangepast rijgedrag, veiligheidsrisico's van vrachtvervoer, recidive);
- overlast en straatcriminaliteit
(met focus op een zonaal lik-op-stukbeleid voor de bijzonder storende aspecten van overlast en straatcriminaliteit in de meer verstedelijkte politiezones).

Analyses en beeldvorming tonen aan dat heel wat criminaliteit gepleegd wordt door specifieke **dadergroepen**. Het betreft vooral gespecialiseerde lokale groepen, stadsbendes, criminele motorbendes en in toenemende mate ook bepaalde andere dadergroepen³. Veelplegers hebben een relatief hoog aandeel in de opgehelderde feiten. Quasi alle dadergroepen plegen feiten in diverse domeinen (combinatie van bijvoorbeeld drugs, inbraken, geweld, witwassen). Het actieterrein van de dadergroepen naar fenomenen toe is zeer evolutief. Daders worden steeds professioneler. Ze maken gebruik (misbruik) van hiaten in de wetgeving en zijn bedreven in het aanwenden van de nieuwste technologische mogelijkheden.

Kwetsbare doelwitten zijn uitgangsbuurtten, stadscentra (winkelstraten, winkels, horecazaken), woonwijken, bedrijven, het openbaar vervoer (met inbegrip van de trein- en metrostations en tram- en bushaltes) en de private vervoersector (diefstal van ladingen en voertuigen). De toenemende mondialisering maakt van alle toegangen aan de Schengen buitengrenzen kwetsbare punten. Lucht- en zeehavens zijn omwille van de strategische ligging vitaal voor georganiseerde criminaliteit.

Nieuwe tendensen zijn de toename van geweld, een groeiend professionalisme bij de daders, een steeds meer intensief gebruik van internet als faciliterende factor, grotere mobiliteit en verdere internationalisering. Er wordt ook vastgesteld dat steeds meer minderjarige daders actief zijn.

Wat de **toekomstige tendensen** betreft, zijn er twee belangrijke drijvende krachten die een belangrijke invloed kunnen hebben op veiligheid, namelijk de migraties en de technologische revolutie .

De minister van Justitie zal het College van procureurs-generaal vragen om, in overleg met de federale politie, de Vaste Commissie van de Lokale Politie, de Dienst voor Strafrechtelijk Beleid, de Federaal Procureur, de Raad van Procureurs des Konings en de Raad van Arbeidsauditeurs, binnen de 6 maanden na de goedkeuring van het nationaal veiligheidsplan, verslag uit te brengen over de initiatieven die reeds genomen werden met het oog op een beleidsmatige aanpak van de hiervoor vermelde prioriteiten en over de richtlijnen en acties die in de toekomst gepland worden. Dit verslag zal ook voor kennisname worden aangeboden aan de Federale politieraad.

Bij de uitwerking van het arrondissementeel veiligheidsbeleid en de opmaak van de zonale veiligheidsplannen (ZVP) wordt rekening gehouden met de prioriteiten van het nationaal veiligheidsplan. Dit impliceert niet dat alle prioriteiten van dit NVP systematisch worden hernomen in elk zonaal veiligheidsplan. De burgemeesters en de procureur des Konings bepalen, conform artikel 36 WGP, in welke mate de veiligheidsprioriteiten van het NVP relevant zijn voor de betrokken politiezone en bijgevolg dienen opgenomen te worden in het ZVP. Aldus kan rekening gehouden worden met de eigenheid van de zone en de lokale veiligheidscontext.

Naast de hiervoor vermelde prioriteiten, zijn er ook **andere belangrijke veiligheidsproblemen** die een intensievere en meer kwaliteitsvolle benadering verdienen in het kader van de reguliere welzijns-, parket- en politiewerking. Het gaat hierbij, meer bepaald, om feiten als niet-georganiseerde zware

³ zie telkens de Belgische bijdrage tot het Europeol OCTA (Organised Crime Threat Assessment).

geweldsmisdrijven -in het bijzonder moord en doodslag-, seksuele misdrijven -in het bijzonder verkrachting-, ontvoering, gijzeling ... en andere ernstige aantastingen van de fysieke integriteit. Hoewel voormelde misdrijven zich in principe niet lenen tot een projectmatige aanpak d.m.v. jaarlijkse actieplannen, dient de afhandelingskwaliteit van dergelijke zware en voor de slachtoffers traumatiserende feiten, verbeterd en geüniformeerd te worden. Met het oog hierop zullen, in overleg met het College van procureurs-generaal, de politiediensten en alle andere betrokken actoren, algemene nationale richtlijnen en operationele draaiboeken worden opgesteld voor elk van de beoogde materies.

Bovendien zal de interactie tussen de parketten en de politiediensten van verschillende arrondissementen verbeterd worden met het oog op een kwaliteitsvolle afhandeling van dergelijke zware misdrijven. Er zal hiervoor een wettelijke basis gecreëerd worden die specialisatie en samenwerkingsakkoorden tussen de parketten mogelijk maakt.

Er zal tenslotte ook werk worden gemaakt van een effectief ontradingsbeleid inzake drugs, met oog voor de negatieve effecten van druggebruik.

Een integraal drugsbeleid kan alleen als alle bevoegde overheden en diensten nauw samenwerken. Hiervoor moet dringend een algemeen kader gecreëerd worden met name door de oprichting van de Algemene Cel Drugsbeleid.

8 Het strafrechtelijk beleid

Conform artikel 143ter Ger. W. legt de minister van Justitie de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid vast, inclusief die van het opsporings- en vervolgingsbeleid, nadat hij het advies van het College van procureurs-generaal heeft ingewonnen. Bij de bepaling van het strafrechtelijk beleid, zal een bijzondere aandacht uitgaan naar een verbetering van de werkrelatie en de coördinatie tussen het optreden van het openbaar ministerie en de politie. Twee belangrijke doelstellingen worden hierbij vooropgesteld:

- de instroom van processen-verbaal in de parketten rationaliseren;
- het recherechmanagement en de doorlooptijden van strafonderzoeken verbeteren.

8.1 De instroom van processen-verbaal rationaliseren

Een beperking van de instroom van processen-verbaal moet het openbaar ministerie toelaten om zich toe te leggen op zijn kerntaak: in zaken van ernstige criminaliteit vervolgen en bemiddelen tussen dader en slachtoffer.

Na samenspraak met het College van procureurs-generaal zal de mogelijkheid gecreëerd worden om onder toezicht van de procureur des Konings, concreet te laten bepalen wat voorlopig kan worden gerangschikt, waarvoor vanwege de procureur des Konings een verval van strafvordering door betaling van een geldsom wordt aangeboden, en welke dossiers naar het parket worden gestuurd voor verdere afhandeling. Dit zal evenwel slechts kunnen gebeuren binnen het kader dat door het parket uitgetekend wordt en conform aan de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid, waarbij de unieke bevoegdheid van het parket bij het vervolgingsbeleid wordt gewaarborgd. Het College van procureurs-generaal zal hierover jaarlijks rapporteren.

Nog andere maatregelen, in overleg met het College van procureurs-generaal, zullen genomen worden om de instroom van processen-verbaal in de parketten te optimaliseren:

- er wordt een uniforme regeling uitgewerkt die moet toelaten te vermijden dat politiediensten proces-verbaal opstellen voor feiten die geen misdrijf zijn;
- voor welbepaalde strafbare feiten wordt het onderzoek volledig zelfstandig onder leiding van een daartoe aangeduid politieambtenaar gevoerd (Ambtshalve Politieel Onderzoek). Deze mogelijkheid zal nationaal uitgebreid worden. De coördinatie gebeurt door de zonemagistraten die de informatie van de verschillende dossiers aan mekaar linken en het overzicht houden. De autonome politieafhandeling staat in voor een

snelle vervolging van straatcriminaliteit en een afstemming van de bestuurlijke en justitiële rechtshandhaving (vb. administratieve sancties);

- met uitzondering van de prioritaire fenomenen moet door de politiediensten een vereenvoudigd proces-verbaal worden opgemaakt voor misdrijven die minder ernstig zijn en waarvan de dader niet kan worden geïdentificeerd. Deze vorm van registratie zal een ruimer toepassingsgebied krijgen;
- op politie- en parketniveau zal er een uniforme, systematische registratie komen van jongeren die veelvuldig feiten plegen (veelplegers) zodat deze delinquentie in kaart wordt gebracht en er op de meest adequate wijze kan gereageerd worden bij nieuwe strafbare feiten.

8.2 Recherchemanagement in strafonderzoeken

Het gebeurt nog te vaak dat strafonderzoeken te lang duren.

Belangrijke en complexe dossiers zullen in de toekomst afgehandeld worden volgens de principes van het Recherchemanagement. Bij het rechercheoverleg tussen parket en politie zullen afspraken gemaakt worden betreffende het afbakenen van het onderzoek met inbegrip van de in te zetten politiecapaciteit en de duur. Op basis van opvolging en evaluatie wordt het onderzoek aangestuurd. Met het oog hierop zal de nationale werkgroep “partnerschap”, samengesteld uit vertegenwoordigers van de magistratuur, de federale gerechtelijke politie en de lokale politie, concrete aanbevelingen uitwerken.

9 Toepassen van het gewapend bestuursrecht

Voor een grotere veiligheid in de maatschappij is het alert toepassen van administratieve procedures ten opzichte van daders van ernstige inbreuken een onmisbaar instrument geworden, dat complementair is aan het strafrechtelijk beleid.

De regelgeving zal in bepaalde gevallen moeten worden aangepast.

De concrete maatregelen van gewapend bestuursrecht zullen worden vermeld in de geactualiseerde ‘Kadernota integrale en geïntegreerde veiligheid’.

De bestuurlijke overheden zullen, elk op hun niveau en met respect voor ieders bevoegdheden, verdere initiatieven nemen voor de ontwikkeling van een beleid van gewapend bestuursrecht dat wordt ingepast in het globale veiligheidsbeleid. De regering zal hiertoe maximaal overleg plegen met de Gemeenschappen, de Gewesten en de lokale besturen.

Voor misdrijven die ook aanleiding kunnen geven tot gemeentelijke administratieve sancties, zal een betere aflijning gebeuren van de bevoegdheden van de lokale bestuurlijke overheid, enerzijds, en de parketten anderzijds.

X X
X

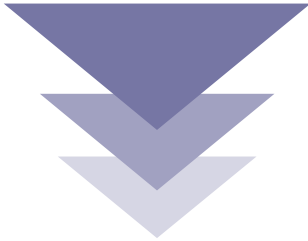
Als conclusie kunnen we stellen dat dit nationaal veiligheidsplan 2008-2011 geldt als engagement om met inzet en vastberadenheid verder te werken aan een veilige en leefbare samenleving. We rekenen op alle betrokken actoren om op basis van de hiervoor geschetste krijtlijnen, deze ambitieuze maar fundamentele uitdaging aan te nemen en wensen hun hierbij alvast veel succes!

de minister van Binnenlandse Zaken

P. DEWAELE

de minister van Justitie

J. VANDEURZEN

DEEL 2.

Beleid voor de geïntegreerde politie 2008-2011

1 Algemeen politiebeleid

1.1 De politie als actor in het geïntegreerde veiligheidsbeleid

Een integrale aanpak van veiligheidsproblemen door de actieve en geïntegreerde participatie van alle betrokken overheden en diensten is van cruciaal belang.

Vanuit hun bevoorrechte positie vervullen de politiediensten een essentiële rol in het veiligheidsbeleid en zijn ze een onmisbare factor in de veiligheidsketen. Verder in deze tekst worden de krachtlijnen van het politiebeleid uiteengezet, als onderdeel van het globale veiligheidsbeleid.

1.2 Excellente politiezorg⁴ en samenwerking binnen de geïntegreerde politie

De lokale en de federale politiecomponent staan beide en samen in voor de politiezorg (basis- en gespecialiseerde politiezorg). Dit door het aanbieden van een 'excellente' politiezorg. Er wordt verwacht dat het politioptreden legitiem, doeltreffend, doelmatig en kwaliteitsvol is.

Excellente politiezorg krijgt vorm door het combineren van drie basisbegrippen: de gemeenschapsgerichte politiezorg (als finaliteit en cultureel kader), de informatiegestuurde politiezorg (als rode draad doorheen alle politionele processen) en optimale bedrijfsvoering (ondersteunend managementmodel met EFQM Pol Be als referentiekader)⁵. De kern van excellente politiezorg ligt in het voortdurend en gelijktijdig aandacht schenken aan deze basisbegrippen.

Het spreekt voor zich dat de visie op excellente politiezorg een richtbaak is, zowel voor de lokale en de federale politie, als voor ondersteunende en operationele taken.

Excellente politiezorg realiseren, betekent de missie, visie en waarden optimaal uitvoeren en maximaal voldoen aan de gerechtvaardigde noden en verwachtingen. Door de diversiteit van belanghebbenden zijn de verwachtingen vaak uiteenlopend. De uitdaging voor de geïntegreerde politie bestaat erin om met haar middelen maximaal aan die verwachtingen te voldoen. Omdat de middelen niet onuitputtelijk zijn, dringen keuzes zich op. Dit is één van de uitgangspunten van het NVP: keuzes maken en accenten leggen. Het vinden van een goede balans is hierbij essentieel. De mate waarin de politiediensten hierin slagen, zal onder meer blijken uit de tevredenheid over de werking, de geleverde prestaties en de geboekte resultaten, en uit het vertrouwen in de politie.

▣ Afstemming

De politie wordt ook geacht de spelregels van een integrale en geïntegreerde aanpak te volgen. Het geïntegreerde karakter veronderstelt dat de politionele actoren op alle niveaus hun beleid en acties op elkaar afstemmen.

Een efficiënte informatiedoorstroming, vooral op operationeel vlak en in reële tijd, is een eerste basisvoorwaarde. Dit vergt heel wat coördinatie, zowel tussen de federale en de lokale politie, tussen de directies en diensten van de federale politie, alsook tussen de lokale politiekorpsen onderling. Dit moet groeien vanuit het besef dat de ene niet zonder de andere kan.

Afstemming impliceert op de tweede plaats integratie van en coördinatie tussen de basispolitiezorg (eerstelijns politiezorg) en de gespecialiseerde politiezorg. Vervolgens dienen acties van zowel bestuurlijke als gerechtelijke politie elkaar aan te vullen. Een geïntegreerde werking betekent tot slot dat ondersteunende processen en activiteiten, de operationele kerntaken onderbouwen en faciliteren.

⁴ W. BRUGGEMAN, J.-M. VAN BRANTEGHEM, D. VAN NUFFEL (eds.), *Naar een excellente politiezorg*, Brussel, Politeia, 2007.

⁵ Zie omzendbrief CP 2 van 3 november 2004, BS 29 december 2004.

▣ Samenwerking

De samenwerking tussen beide politieniveaus is vooreerst een kwestie van cultuur, van (er)kennen van het grote geheel waaruit de geïntegreerde politie bestaat. Een geïntegreerde politiewerking veronderstelt wederzijds respect voor de eigenheid van elk niveau. Dit komt tot uiting in de toegevoegde waarde van de ene aan de andere, en dit in alle richtingen (federaal-federaal, lokaal-federaal, federaal-lokaal, lokaal-lokaal). De mechanismen en structuren die ontworpen zijn om deze integratie mogelijk te maken, verdienen ook in de toekomst de grootste aandacht.

Om de samenwerking en het overleg binnen de geïntegreerde politie nog te versterken zijn samenwerkingsakkoorden een must. De goede ervaringen van interzonale samenwerking op basis van samenwerkingsprotocollen zijn in dit verband als goede praktijk aan te bevelen. Interzonale, arrondissementele, provinciale, nationale en internationale samenwerking kan zowel van niet-operationele (bv. middelen, logistiek, organisatie van opleiding...) als van operationele aard (bv. interventie, politionele slachtofferbejegening, verkeer ...) zijn.

De politiediensten zullen creatieve mogelijkheden zoeken om samenwerking en overleg, kortom een geïntegreerde werking ook in de toekomst verder vorm en inhoud te geven. Ervaringsuitwisseling (benchmarking) tussen binnenlandse en met buitenlandse korpsen is nuttig om het politiefunctioneren te optimaliseren.

Binnen bepaalde diensten (o.a. directies van de algemene directie gerechtelijke politie...) is voor de aanpak van bepaalde fenomenen een specifieke expertise aanwezig, binnen andere is die er niet of in mindere mate. Die expertise moet in voorkomend geval flexibel ingezet kunnen worden.

De federale politie zal meewerken aan de realisatie van bepaalde doelstellingen uit de zonale veiligheidsplannen, zoals de lokale politie zal helpen bij de realisatie van bepaalde doelstellingen uit het nationaal veiligheidsplan. Via overleg en afspraken tussen de politiechefs op federaal en lokaal niveau zal dit geconcretiseerd worden waarbij in het bijzonder de bestuurlijke directeurs-coördinatoren een belangrijke scharnierfunctie vervullen.

1.3 Beleidsdoelstellingen

De belangrijkste opdracht van de politie is, bijdragen tot de veiligheid en levenskwaliteit in de samenleving.

De geïntegreerde politie zal er in partnerschap naar streven dat veiligheidsproblemen tijdig ontdekt worden, dat het risico dat ze zich voordoen verlaagd wordt, dat ze beter beheerst en zo mogelijk teruggedrongen worden.

Concreet zal de geïntegreerde politie, samen met vele andere partners, bijdragen tot de realisatie van volgende beleidsdoelstellingen:

- een daling of betere beheersing van de criminaliteit en in het bijzonder van de prioritaire fenomenen;
- een verhoging van de ophelderingsgraad en in het bijzonder voor de meest zware eigendomsdelicten;
- een verhoging van de verkeersveiligheid en in het bijzonder een daling van het aantal verkeerslachtoffers;
- een verhoging van het veiligheidsgevoel;
- een handhaving van het vertrouwen in politie en een verhoging van de tevredenheid over haar dienstverlening;
- het vrijwaren van de integriteit van het politiepersoneel.

<i>N°</i>	<i>Indicator</i>	<i>Meetinstrument</i>
1	<i>Aantal geregistreeerde feiten (in het bijzonder van de prioritaire fenomenen)</i>	<i>Politiële criminaliteitsstatistieken Algemene nationale gegevensbank Slachtofferenquêtes Daderbevragingen</i>
2	<i>Ophelderingsgraad van de meest zware eigendomsdelicten</i>	<i>Politiële criminaliteitsstatistieken</i>
3	<i>Aantal verkeersslachtoffers</i>	<i>Statistieken verkeer Verkeersbarometer BIVV</i>
4	<i>Graad van (on)veiligheidsgevoel</i>	<i>Veiligheidsmonitor Andere bevragingen</i>
5	<i>Vertrouwensgraad in politie</i>	<i>Veiligheidsmonitor Andere bevragingen (Intern) klachtenbeheer</i>
6	<i>Tevredenheidsgraad over dienstverlening</i>	<i>Veiligheidsmonitor Andere bevragingen (Intern) klachtenbeheer</i>
7	<i>Individuele gegronde klachten die aanleiding geven tot bijsturing</i> <i>Tuchtstraffen</i> <i>Veroordelingen</i>	<i>Monitoring Vast Comité P en AIG (Intern) klachtenbeheer Monitoring tuchtraad</i>

1.4 Evolutie

Op basis van het NVP 2004-2007 en de ZVP 2005-2008 hebben de politiediensten gezamenlijk bijgedragen tot veiligheid en levenskwaliteit in de samenleving. Door te werken met veiligheidsplannen en door ze te vertalen naar concrete projecten en actieplannen worden de belangrijkste veiligheidsproblemen veel gericht aangepakt. Positieve resultaten, zowel op lokaal als op federaal niveau, worden zichtbaar op basis van de evolutie van de criminaliteitscijfers, de resultaten van de veiligheidsmonitor en de talrijke activiteiten- en jaarverslagen van de politiekorpsen.

Er werd vooruitgang geboekt op het vlak van beeldvorming (nationaal politieel veiligheidsbeeld, jaarverslag georganiseerde criminaliteit en fenomeenanalyses, bijdrage aan het dreigingsbeeld Europol), informatie-uitwisseling (o.a. uitvoering PLP 37), netwerking, samenwerking en partnerschap, het voeren van onderzoeken, het organiseren van geïntegreerde politieacties (FIPA) ... De voorbije jaren is ook geïnvesteerd in het expertiseniveau via netwerken, informatiesessies en specifieke opleidingen (BOM-wetgeving ...).

Gezamenlijke initiatieven waarbij de beide niveaus van de geïntegreerde politie en ook de externe partners betrokken zijn, werden positief geëvalueerd en mogen als goede praktijken zeker navolging krijgen. De aanpak van voertuigcriminaliteit (NOA - Nationaal Overleg Autocriminaliteit) en van rondtrekkende dadergroepen, de gecoördineerde aanpak van belangrijke onderzoeken onder leiding van het federaal parket, gezamenlijke grensoverschrijdende politieacties... zijn hier maar enkele voorbeelden van.

Het nationaal politieel veiligheidsbeeld 2006 (NPVB) geeft een goede status questionis van de veiligheidsproblemen (verkeer en criminaliteit). Op Europees niveau is de OCTA⁶ 2007 een belangrijk document op het vlak van beeldvorming. Verkeersveiligheid wordt uitvoerig in beeld gebracht in het verslag van de Federale Commissie voor de verkeersveiligheid van 12 maart 2007 van de Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid.

Belangrijk is vast te stellen dat de meeste prioritaire veiligheidsfenomenen van het NVP 2004-2007 ook vandaag nog, ondanks de inspanningen en positieve resultaten, als prioriteit naar voor komen. Ze kunnen enkel worden voorkomen of teruggedrongen mits het voortzetten van de nodige inspanningen en het blijven zoeken naar de meest adequate aanpak.

Er worden wel enkele evoluties vastgesteld binnen de fenomeenbenadering. Zo tonen de resultaten van het NPVB aan dat geweld en zedenfeiten ten opzichte van het vorige NVP nu meer aandacht vereisen. Wapenzwandel en diefstallen van voertuigen (car- en homejacking), prioriteiten in het NVP 2004-2007, worden minder prioritair, zonder afbreuk te doen aan het belang ervan.

Naast een verbeterde aanpak van de fenomenen is er ook een positieve evolutie vast te stellen met betrekking tot de bedrijfsvoering en de geïntegreerde werking tussen beide politieniveaus. Vaststellingen en aanbevelingen uit diverse rapporten (Vast Comité P, AIG, Commissie De Ruyver, Controleorgaan van het politieel informatiebeheer, ...) hebben de voorbije jaren aanleiding gegeven tot verbeterinitiatieven. Toch blijven een aantal verbeterpunten aan te pakken met dit plan.

Aangepaste managementconcepten en -instrumenten hebben de politiediensten ook op het vlak van beleid en beheer merkbaar vooruitgeholpen. Enkele politiediensten hebben zelfs kwaliteitsprijzen of "awards" behaald.

Een goede werking is een belangrijke voorwaarde om ook succesvol te blijven bij het aanpakken en oplossen van veiligheidsproblemen. Deze zorg gaf aanleiding tot het concept "excellente politiezorg".

⁶ OCTA: Organized Crime Threat Assessment (periodieke dreigingsevaluatie van de georganiseerde criminaliteit op Europees niveau).

1.5 Een resultaatgerichte aanpak van prioritaire veiligheidsfenomenen

Excellente politiezorg is de rode draad doorheen alle initiatieven.

De uitdaging voor de politiediensten is niet alleen goede praktijken voor de aanpak aan te houden, maar vooral op zoek te gaan naar een nog betere integrale en geïntegreerde benadering van alle veiligheidsproblemen en in het bijzonder van de prioritaire. Hierbij moet de klassieke fenomeenbenadering gecombineerd worden met de invalshoek van de daders/dadergroepen, kwetsbare doelwitten, nieuwe en toekomstige tendensen.

Aansluitend bij het algemeen kader van dit nationaal veiligheidsplan zullen de criminele fenomenen die als prioritair beschouwd worden projectmatig worden aangepakt. Concreet houdt dit in dat de betrokken partners, in uitvoering van het nationaal veiligheidsplan en de zonale veiligheidsplannen, samen geïntegreerde actieplannen opmaken.

Deze actieplannen bevatten meetbare doelstellingen en relevante indicatoren om de geleverde inspanningen en behaalde resultaten op te volgen, te evalueren en indien nodig bij te sturen.

De politie schenkt hierbij de nodige aandacht aan:

- (strategische) analyse en beeldvorming;
- netwerken van experts met het oog op ervarings- en kennisuitwisseling;
- effectieve en efficiënte informatie-uitwisseling horizontaal en verticaal, intern en extern;
- kwaliteit van de onderzoeken en dossiers;
- concrete acties die ondernomen zullen worden;
- ...

Wat sommige andere belangrijke veiligheidsproblemen betreft, die in dit plan niet als prioriteiten beschouwd worden (die projectmatig d.m.v. jaarlijkse actieplannen zullen aangepakt worden), zal de politie waken over een kwaliteitsvolle afhandeling in het kader van de reguliere politiewerking. De politie zal tevens haar volle medewerking verlenen aan het opstellen en uitvoeren van de richtlijnen en operationele draaiboeken waarvan sprake in deel 1, punt 7 van dit plan.

1.5.1. Criminaliteit

▣ Algemeen

Om de strijd tegen de criminaliteit te optimaliseren, wordt aangedrongen op het afstemmen van het wettelijk kader op het internationale en in het bijzonder Europese beleid.

Zonder afbreuk te doen aan het principe van een geïntegreerde aanpak van de (prioritaire) fenomenen richt de lokale politie zich eerder naar de lokale veiligheidsproblemen. De federale politie zal zich toeleggen op die prioritaire fenomenen die een georganiseerd karakter hebben en/of gepleegd worden door georganiseerde en/of rondtrekkende dadergroepen. Deze oriëntatie sluit zeker niet uit dat beide niveaus elkaar ondersteunen.

Politiediensten zullen, mede in het raam van de aanpak van de prioritaire fenomenen gerichte en geïntegreerde acties opzetten (type FIPA) of er actief aan deelnemen en dit zowel op bovenlokaal, nationaal als internationaal niveau.

De aanpak van de prioritaire fenomenen sluit aan bij actieplannen op Europees niveau zoals voor drugs, terrorisme, mensenhandel en mensensmokkel, alsook bij de operationele projecten (COSPOL) die als antwoord op het Europees veiligheidsbeeld OCTA worden opgezet.

Om incidenten en aanslagen te voorkomen, is het essentieel voor de politiediensten om een sterke informatiepositie uit te bouwen. De lokale politie speelt via haar contacten met de lokale gemeenschap

hierin een sleutelrol. Een goede informatiedoorstroming en samenwerking tussen de politiediensten onderling en met alle andere betrokken diensten zijn in dit domein cruciaal.

Vanuit het concept van de informatiegestuurde politie, werken de respectieve centrale directies van de federale gerechtelijke politie, in nauw overleg met het College van procureurs-generaal, binnen de 6 maanden na de goedkeuring van het nationaal veiligheidsplan een programma⁷ uit voor de participatie van de federale en lokale politie aan de integrale en geïntegreerde aanpak van de prioriteiten.

Binnen de 6 maanden na de goedkeuring van het NVP werken de gedeconcentreerde directies van de federale gerechtelijke politie, in nauw overleg met de procureur des Konings en de lokale politie, een project uit dat ingepast wordt in het geïntegreerd arrondissementeel veiligheidsbeleid en dit voor alle prioriteiten uit het nationaal veiligheidsplan die relevant zijn voor het betrokken arrondissement en die als dusdanig, bij toepassing van artikel 28ter§1 SV worden geselecteerd.

Om de uitvoering van gerechtelijke opdrachten te verbeteren en om nog betere resultaten te kunnen voorleggen moet de kwaliteit van de processen-verbaal, mede op basis van een recent rapport van de Algemene inspectie van de federale en van de lokale politie⁸, merkelijk worden verbeterd. De kwaliteit van de eerste vaststellingen en van de afstapping mag evenmin uit het oog verloren worden. Bijzondere aandacht zal gaan naar het systematisch registreren van identificatiegegevens van verdachten, zoals foto's en vingerafdrukken, in overeenstemming met de regelgeving (MFO3)⁹.

Omdat het belang van de inbreng van de technische en wetenschappelijke politie steeds toeneemt, worden verder ontwikkelingen in dit domein onderzocht en geïmplementeerd. Dit is ook het geval voor de gespecialiseerde operationele steun.

De kwaliteitsverbetering in opsporings- en gerechtelijke dossiers is een prioritair aandachtspunt voor de politieopleiding in het algemeen en de gerechtelijke opleidingen in het bijzonder. Uiteraard zijn opleidingsinitiatieven alleen onvoldoende. Doeltreffende kwaliteitsopvolging en –evaluatie van dossiers met het oog op passende bijsturingen en/of coaching van medewerkers is een verantwoordelijkheid van elke leidinggevende.

In het raam van een integrale en geïntegreerde aanpak en het informatiegestuurd werken, is de wederzijdse informatie-uitwisseling tussen beide niveaus een absolute vereiste. Het project operationele informatie (POI) is hiervoor de basis.

▣ Ernstige geweldsmisdrijven

Sommige vormen van geweld en agressie nemen toe en zijn soms in wanverhouding met de buit (bv. tigerkidnapping en home invasion). Stadsbendes worden agressiever en steekincidenten nemen toe.

Gebruik van geweld en intimidatie gericht tegen politie en magistratuur vertoont een stijgende trend. Naast het aanpakken van dit geweld zal ook aandacht besteed worden aan beschermingsmaatregelen.

Onderzoekers die belast zijn met belangrijke en gevoelige dossiers worden vaker slachtoffer van ernstige bedreigingen uit het misdaad- of terrorismemilieeu. Om de identiteit van de speurders bij bepaalde onderzoeken af te schermen is wetgevend initiatief vereist .

⁷ WGP, Art. 95

⁸ Zie Inspectieverslag over de kwaliteitscontrole van de processen-verbaal, oktober 2007.

⁹ Gemeenschappelijke richtlijn MFO-3 van de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken betreffende het informatiebeheer inzake gerechtelijke en bestuurlijke politie.

▣ Straatcriminaliteit

Straatcriminaliteit neemt toe, vooral in de grootsteden.

Er zal in het verlengde van de politionele activiteiten, door het OM een gericht beleid gevoerd worden door een dynamische vervolgingspolitiek via de zonemagistraat en door een bredere toepassing van de bemiddeling, zoals bedoeld in artikel 216ter van het Wetboek van Strafvordering. In overleg met het College van Procureurs-generaal worden initiatieven genomen om de minder zware misdrijven die in aanmerking komen voor het ambtshalve politioneel onderzoek (APO) nader te definiëren. De politiediensten stemmen zich af op dit beleid.

Veelplegers van zogenaamde kleine criminaliteit (gauwdiefstallen, vandalisme, ...) vragen ook een gepaste politieële aanpak (via o.a. patrouilles, wijkwerking ...).

▣ Eigendomsdelicten

Het aantal (woning)inbraken ligt zorgwekkend hoog. De aanpak van dit fenomeen vergt initiatieven en inspanningen die elkaar versterken doorheen de volledige veiligheidsketen.

Voor de aanpak van woninginbraken, inbraken in handelszaken of bedrijven, waaronder de ramkraken, de ladingdiefstal, metaaldiefstal of de diefstal van werftuigen of werfvoertuigen richt de politie zich prioritair op de rondtrekkende dadergroepen.

In het gerechtelijk domein zal de politie een bijzondere inspanning leveren om die dadergroepen zo snel mogelijk te identificeren, en de gerechtelijke overheid ervan te informeren met het oog op gepaste maatregelen.

Deze inspanningen moeten evenwichtig worden gespreid tussen de regio waar deze dadergroepen zich ophouden en daar waar ze de feiten plegen. Een bijzondere aandacht gaat hierbij uit naar het destabiliseren van de helingnetwerken in het land van herkomst.

Preventief concentreert de politie zich op vier domeinen: (1) gericht toezicht op die plaatsen waar rondtrekkende daders de feiten plegen, (2) via wijkwerking informatie verkrijgen omtrent de schuiladressen waar deze daders zich ophouden, (3) gerichte grootschalige acties op de verkeersassen waarop rondtrekkende daders zich voortbewegen en (4) het ontwikkelen van netwerking tussen politie en slachtoffer (of groepen) om de kans op slachtofferschap te doen afnemen (bv. buurtinformatienetwerk, netwerken met zelfstandige ondernemers).

▣ Ernstige economische en financiële criminaliteit

De politie zal haar acties vooral richten tegen corruptie, fraude (waaronder identiteitsfraude) en witwassen.

▣ Drugproductie, -handel en druggerelateerde criminaliteit

De federale drugnota, als basis van een integraal en geïntegreerd drugbeleid, is gericht op effectieve ontrading door preventie, reactie en nazorg.

De prioriteit van parket en politie ligt bij de bestrijding van productie, verkoop en smokkel. Desbetreffend zal het integraal en geïntegreerd veiligheidsbeleid verder worden uitgewerkt. Geïntegreerde actieplannen en gerichte gezamenlijke controleacties op het terrein moeten de partners samenbrengen in de strijd tegen de productie van synthetische drugs en cannabiskweek, de drugsmokkel (meer bepaald cocaïne-invoer en heroïnedoorvoer) en de straathandel (inclusief drugstoerisme).

Er zal geïnvesteerd worden in de opleiding en vorming inzake technische politie (bv. wat betreft de ontmanteling van drugslabo's) en in moderne uitrusting van de lucht- en zeehavens om de nodige controles te kunnen doen van alle risicovluchten en risicotrajecten.

Politiediensten zullen hun acties afstemmen op het EU drugsplan 2009-2012.

▣ Ernstige informaticacriminaliteit

Door het wijdverspreide gebruik van ICT, neemt het belang van informaticamiddelen toe, ook voor het plegen van misdrijven. Dit uit zich ook bij terrorisme, witwaspraktijken, oplichting, mensensmokkel, illegale kansspelen, zedenfeiten, verhandelen van illegale goederen, ...

Internet is voor criminelen een dankbaar communicatiemiddel. Door bijvoorbeeld de ICT-technologie van de overheid of van de bedrijfswereld aan te tasten, kunnen ze zeer doeltreffend het functioneren ervan ondermijnen en lamleggen. Ze maken steeds meer en sneller gebruik van nieuwe technologieën. Deze vergemakkelijken de criminele activiteiten (bv. cybercrime of gebruik van gesofisticeerd materiaal voor namaak of vervalsing van documenten).

De strijd tegen ICT-criminaliteit noodzaakt de inzet van bijzondere middelen en capaciteit, ook bij de politie.

▣ Zware milieucriminaliteit

In het domein van de milieucriminaliteit zal de politie haar acties vooral richten tegen zware en georganiseerde vormen van afvalzwendel.

▣ Intrafamiliaal geweld / partnergeweld

De aanpak van intrafamiliaal en partnergeweld en van ouderenmis(be)handeling wordt onverminderd voortgezet. Politiediensten dragen daartoe bij door een snelle detectie, een correcte registratie, een kwalitatieve opvang van de slachtoffers en een gepaste doorverwijzing naar de bevoegde hulpverleningsdiensten.

Er wordt rekening gehouden met het EU actieplan en de actualisering van het Nationaal Actieplan betreffende de strijd tegen het Partnergeweld (NAP) in overleg met de gemeenschappen en de gewesten. Ook zal rekening worden gehouden met de evaluatie van de omzendbrief betreffende het strafrechtelijk beleid inzake partnergeweld m.b.t. de opgezette registratie en de arrondissementele actieplannen.

▣ Terrorisme

Rekening houdend met het potentiële gevaar en de internationale actualiteit, heeft de aanpak van de terroristische groeperingen die actief zijn op het Belgische grondgebied een absolute prioriteit.

De regering intensifieert het actieplan radicalisme, onder meer naar de gevangenen, en waarborgt een goede werking van het Orgaan voor de Coördinatie en Analyse van de Dreiging (OCAD). De meerwaarde van het OCAD zal in belangrijke mate afhangen van de inbreng van de politiediensten (bv. informatie-uitwisseling).

De terroristische dreiging mag zeker niet worden onderschat: ze is latent en permanent aanwezig. De inspanningen van alle betrokken diensten mogen niet verslappen. Er moet accuraat worden ingespeeld op nieuwe uitdagingen, dreigingen en verschijningsvormen. Daarvoor zijn capaciteit en middelen noodzakelijk, ook bij de politie. Het deficit bij de afdelingen binnen de federale politie (federale gerechtelijke politie, bijzondere eenheden...) die met de bestrijding van terrorisme belast zijn, zal prioritair weggewerkt worden.

Politiediensten houden bij de strijd tegen het terrorisme rekening met het beleid en de actieplannen op EU niveau (o.a. the European Union Strategy for Combating Radicalisation and Recruitment to Terrorism (2005), het EU Action Plan on combating terrorism en het Europol Situatierapport inzake terrorisme 2007 (TE-SAT),).

▣ Mensenhandel en mensensmokkel

Er wordt een doeltreffend beleid in de strijd tegen mensensmokkel en mensenhandel gevoerd.

Deze fenomenen zijn internationaal georganiseerd. De Belgische politie onderschrijft het EU actieplan tegen de mensensmokkel/mensenhandel van 01 december 2005. Binnen de mensenhandel wordt de focus gelegd op een aantal deelfenomenen van de economische en de seksuele uitbuiting. Voor deze laatste zijn het voornamelijk de meer verdoken vormen van prostitutie die aandacht verdienen zoals de massagesalons en escorteservices. Voor de economische uitbuiting worden er belangrijke inspanningen geleverd in de sectoren met seizoensgebonden producten of sectoren met een grote vraag naar goedkope en ongeschoolde arbeid of die flexibel inspelen op de economische vraag.

De geïntegreerde politie speelt zowel wat de actieplannen, de gegevensinzameling en -uitwisseling als wat de slachtofferopvang betreft, een onmiskenbaar belangrijke rol om slagkracht te geven aan dit beleid en aan de in plaats gestelde coördinatieorganen¹⁰.

▣ Jongerecriminaliteit

Jongerecriminaliteit neemt toe en dit vooral in de steden en in en rond uitgaanscentra. Bovendien starten probleemjongeren op steeds jongere leeftijd een criminele carrière. Het is van groot belang om jonge delinquenten op een consequente wijze te begeleiden, met als doelstelling een duurzame bijstelling van hun asociale houding. Hierbij zal er op toegezien worden dat er geen kunstmatige breuklijn in de opvolging ontstaat wanneer minderjarige daders de leeftijd van 18 jaar bereiken. Het project “veelplegers” (zie deel 1, punt 8.1) vormt het sluitstuk voor de repressieve aanpak van “onverbeterlijk” en repetitief crimineel gedrag. De inzet van de lokale politie, in nauwe samenwerking met de parketten, speelt bij de monitoring van deze prioriteit een belangrijke rol. Dit zal gebeuren met respect voor het vigerend jeugdrecht en de bevoegdheden terzake van de gemeenschappen.

¹⁰ Bedoeld worden de interdepartementale coördinatiecel mensenhandel en mensensmokkel en het Informatie- en Analysecentrum Mensensmokkel en Menschenhandel (IAMM).

1.5.2. Verkeers(on)veiligheid

Dankzij de inspanningen van alle federale, gewestelijke, provinciale en lokale verkeersveiligheidsactoren is er een opmerkelijke vooruitgang geboekt. Het aantal verkeersdoden lag in 2005 immers al 27,5 % lager dan het gemiddelde voor 1998-2000, wat de derde beste vermindering van het aantal doden in Europa is.¹¹ Nog steeds echter eist het verkeer een te zware tol. Hoewel het aantal verkeersslachtoffers de laatste jaren is gedaald, blijkt deze positieve trend te stagneren.

Verdere vooruitgang is noodzakelijk en moet mogelijk zijn door een integrale aanpak. We moeten absoluut vermijden dat het aantal verkeersslachtoffers opnieuw stijgt. Daarom moeten alle actoren, inclusief de individuele weggebruikers, aangespoord worden om zélf in actie te blijven.

In lijn met de Europese doelstelling en met de aanbevelingen van de Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid van maart 2007, moet het aantal dodelijke verkeersslachtoffers tegen 2015 substantieel verminderen tot maximum 500. Om deze doelstelling te bereiken, wordt tegen 2010 een halvering van het aantal doden nagestreefd t.o.v. 2000, namelijk van 1 470 naar 735 doden. Er zullen zowel op federaal als op lokaal niveau actieplannen uitgewerkt worden om deze doelstelling, aangepast aan de lokale situatie en binnen de verantwoordelijkheid van de politie, te halen.

De zorg voor de doorstroming en de veiligheid van het wegverkeer vormt een volwaardige functie van de geïntegreerde politie. Uniforme verkeershandhaving maakt het mogelijk om de pakkans over gans het land op het gewenste niveau te brengen. Op basis van relevante criteria (densiteit wegnen en verkeer, aantal zwarte punten, ...) zal daarom voor de respectieve politiediensten een minimale controlenorm worden bepaald (verdeelsleutel).

▣ Verkeershandhaving

Naast preventieve maatregelen, infrastructurele aanpassingen en verkeersveiligheidsonderwijs, draagt gerichte verkeershandhaving bij tot het verminderen van het aantal verkeersslachtoffers. Wetende dat een grotere objectieve en subjectieve pakkans het rijgedrag positief beïnvloedt, zet de politie haar inspanningen in die domeinen onverminderd voort door o.m. het aantal controles en haar zichtbaarheid op het terrein te verhogen.

Hierbij richt de politie zich prioritair op de plaats en het tijdstip waar verkeersveiligheidsproblemen zich concentreren. Om te vermijden dat risicobestuurders anderen in gevaar brengen, is het vereist om recidivegedrag op te sporen en te signaleren aan de bevoegde parketten. Bij het uitvoeren van controles zal ook aandacht worden besteed aan de problematiek van de autoverzekering en technische controle van het voertuig.

Onaangepaste snelheid, rijden onder invloed, roodlichtrijden, veiligheidsuitrusting en zwaar vervoer zijn en blijven de prioritaire aandachtsdomeinen. De zwakke weggebruikers, het nachtelijke weekendverkeer en tweewielers zullen in het verkeersveiligheidsbeleid specifieke doelgroepen vormen.

Uiteraard blijven controles in schoolomgevingen en zones 30 noodzakelijk. Ook de problematiek van opgefokte bromfietzers moet worden aangepakt.

Selecte en aselechte controles op rijden onder invloed vergen het ganse jaar inspanningen. Tijdens en na een periode van sensibilisering en preventie dienen de controles te worden opgedreven (bv. meer alcoholcontroles tijdens een BOB-campagne).

¹¹ Verslag van de Federale Commissie voor de verkeersveiligheid, Staten-Generaal van de verkeersveiligheid, 12 maart 2007.

▣ Beter meten

Gericht verkeerstoezicht en controle voor de aanpak van gevaarlijk en onaangepast rijgedrag vergen beeldvorming en analyse. Om een snel, accuraat en representatief beeld te krijgen van de evolutie en om afstemming tussen beleid en acties te kunnen garanderen, bestaat de uitdaging erin om steeds 'beter te meten'.

Een degelijk gegevensbeheer is bijgevolg onmisbaar. Met het oog op een verbeterde, volledige en betrouwbare registratie van ongevallen en de snellere beschikbaarheid van de registratiegegevens voor onderzoek en analyse, moeten de systemen en toepassingen waar nodig aangepast worden. In overleg met de parketten en de medische diensten zullen de politiediensten de gegevens eveneens correct en tijdig verzenden.

▣ Communicatie en opleiding

Omdat de verkeersreglementering regelmatig wijzigt, is een goede communicatie binnen en tussen de politiediensten en met de parketten van groot belang. In dit domein een professioneel politieoptreden garanderen, vereist dat de politie opleidingsinitiatieven neemt voor haar medewerkers.

▣ Actieplan

De betrokken politiediensten stellen een concreet actieplan voor verkeersveiligheid op met duidelijke en meetbare engagementen. Door in de actieplannen een verhoogde en voldoende inspanningsverplichting te garanderen draagt de politie bij tot het halen van de nationale doelstelling.

Doelstelling moet zijn om het aantal controles van voertuigen en bestuurders significant, gemoduleerd (in functie van de verkeersanalyses) en gefaseerd op te drijven en deze inspanningen zolang als nodig aan te houden. De streefnormen worden voor elk van de aandachtsdomeinen afgestemd op de doelstellingen van de Staten-Generaal voor de Verkeersveiligheid en dit situationeel aangepast aan de plaats van controle en het gedrag van de weggebruiker.

Samenwerkingsverbanden en geïntegreerde politieacties op lokaal, arrondissementeel, provinciaal, nationaal en internationaal vlak zijn hierbij een meerwaarde.

Actieplannen worden opgemaakt op basis van een stappenplan dat vooraf met de betrokken overheden, op basis van het te voeren beleid, afgestemd wordt.

De actieplannen worden jaarlijks geëvalueerd en bijgestuurd in functie van het verkeersveiligheidsbeeld en -beleid.

▣ Middelen

Nieuwe technologieën en innovatie in de aanpak van verkeersonveiligheid verhogen de efficiëntie (bv. meer controles met digitale camera's) en het invoeren en gebruik ervan moet dus resoluut gestimuleerd worden.

De beschikbare middelen uit het verkeersveiligheidsfonds moeten blijvend aangewend worden binnen het raam van de door de Tweede Staten-Generaal van de verkeersveiligheid vastgelegde doelstellingen. Concreet betekent dit dat de ontvangen fondsen geïnvesteerd worden in initiatieven en middelen - waaronder personeel - die met verkeershandhaving te maken hebben¹².

Het bestaan van het verkeersveiligheidsfonds en de bijhorende toegekende bedragen staan los van de algemene financiering van de politie.

Het op langere termijn toewijzen van het recurrente deel van de middelen uit het fonds moet ook het investeren in personeel voor bijkomende handavingsopdrachten mogelijk maken.

Zonder te raken aan het financieringsmechanisme en aan het aandeel van de boetes dat verdeeld wordt ten behoeve van de lokale polities, krijgt de federale politie, inzonderheid de federale wegpolie (DAH),

¹² Zie standpunt federale politieraad, 11 september 2007.

een meer wezenlijk aandeel uit het fonds dit in verhouding tot haar verantwoordelijkheden en haar opdrachten inzake de verkeershandhaving op de autosnelwegen.

Er zal onderzocht worden hoe de procedures voor het toekennen en evalueren van het gebruik van de fondsen kunnen verbeterd worden.

1.5.3. Overlast

Overlast betekent de schade en het ongemak die mensen ervaren als gevolg van bepaalde gedragingen. Dit houdt in dat er een duidelijk causaal verband is tussen de handelingen van één of meer individuen en de schade en het ongemak opgelopen door één of meer andere individuen.

Overlast verschijnt in de meest diverse vormen en in de meest diverse situaties en beïnvloedt sterk het onveiligheidsgevoel van de burger. Het is een probleem dat een gepaste prioritaire aanpak vraagt op maat van de lokale situatie. De kans dat mensen er slachtoffer van worden of mee geconfronteerd worden, moet sterk verminderen. Hierdoor zal ook het onveiligheidsgevoel dalen.

Kwetsbare plaatsen zijn vooral uitgaansbuurten en stadscentra met bijhorende winkelstraten, winkels, horecazaken en schoolomgevingen. Het openbaar vervoer, met inbegrip van de treinstations, metrostations, tramhaltes en bushaltes, is gevoelig voor tal van criminaliteitsvormen en overlast.

De steden die met overlast geconfronteerd worden, kunnen een integraal en geïntegreerd overlastbeleid uitwerken. Een adequate aanpak vereist een goede samenwerking en afstemming tussen alle actoren. In meergemeentezones verdient de intergemeentelijke samenwerking voldoende aandacht. In deze context worden een maximale inzet van en coördinatie met het systeem van de Gemeentelijke Administratieve Sancties nagestreefd.

Door haar bijdrage op te nemen in het zonale veiligheidsplan, stemt de lokale politie haar activiteiten af op dat overlastbeleid. Politieacties zullen in voorkomend geval naar de kwetsbare plaatsen worden georiënteerd en dit op de meest adequate tijdstippen.

Alle bestaande goede praktijken in dit domein zullen worden samengebracht in een centrale gegevensbank (FOD Binnenlandse Zaken) en ter beschikking gesteld voor alle politiezones, steden en gemeenten.

1.6 Een moderne en kwaliteitsvolle politie

Resultaten boeken bij de aanpak van veiligheidsproblemen en een excellente politiezorg bieden, kunnen enkel door in te werken op een aantal succesbepalende factoren en te voldoen aan een aantal randvoorwaarden.

▣ Kwaliteitsvolle dienstverlening

Een kwaliteitsvolle dienstverlening impliceert dat de politie en al haar medewerkers onder meer zichtbaar, aanspreekbaar, toegankelijk, beschikbaar... zijn. Verbeteren van de bereikbaarheid, reduceren van wachttijden, correcte doorverwijzingen ... zijn slechts enkele voorbeelden. Voor de noodinterventies zet de regering de politiediensten aan om de interventietermijn te verkorten.

De geïntegreerde politie zal initiatieven nemen om de attitudes, cultuur, structuur en werking nog beter af te stemmen op de gerechtvaardigde verwachtingen van de belanghebbenden. Dit zal ook het imago van en het vertrouwen in de politie ten goede komen.

▣ Integriteit

Voor een sterke, gerespecteerde, aanvaarde en kwaliteitsvolle politie is een gedrag coherent met de filosofie van een excellente politiezorg en in de geest van de deontologische code, een must. De politie heeft een voorbeeldfunctie.

Integriteit is essentieel omdat politiediensten hieruit de legitimiteit halen voor hun optreden. Integriteit is noodzakelijk om het vertrouwen van de bevolking blijvend te winnen en de geloofwaardigheid verder uit te bouwen.

De optimalisatie van het integriteitsbeleid met als streefdoel een politie die zich onderscheidt door haar dienstverlenende ingesteldheid en haar integer gedrag is een permanente doelstelling. Naast het ontwikkelen van concrete instrumenten om integriteit te meten, dilemma's te benaderen en inbreuken te signaleren, dient tegen elke inbreuk passend opgetreden te worden. Politieverantwoordelijken op elk niveau hebben een belangrijke rol te vervullen.

De aanbevelingen van het onderzoek van de Katholieke Universiteit Leuven m.b.t. de "toolbox integriteit" zullen worden onderzocht en desgevallend worden uitgewerkt.

▣ Geïntegreerde werking en steun

Een goede basis- en gespecialiseerde politiezorg verzekeren, is enkel mogelijk mits een kwaliteitsvolle bijdrage van de ondersteunende diensten. Steun op maat verhoogt de tevredenheid van de afnemers.

Het is aanbevolen samenwerkingsverbanden na te streven en te intensifiëren tussen enerzijds het federale en het lokale niveau en anderzijds de lokale politiekorpsen onderling. Het evalueren en verbeteren van de bestaande samenwerkingsovereenkomsten, protocols, service level agreements (SLA's) past in dit raam.

Voor de federale politie is hier een bijzondere taak weggelegd: het is één van haar kernopdrachten operationele en niet-operationele ondersteuning te bieden aan de geïntegreerde politie en de overheden. Zij zal bijzondere inspanningen leveren om haar steunaanbod beter af te stemmen en te differentiëren volgens de behoeften van haar klanten. Een actieve communicatiestrategie is hierbij essentieel.

▣ Beschikbaarheid en inzetbaarheid

De operationele inzetbaarheid van de politiediensten is de komende jaren een grote uitdaging.

Het grote aantal afvloeiingen tengevolge van pensionering, vergt bijzondere instroommaatregelen: het aantal politierekruten verhoogt a rato van minimum 200 op jaarbasis, wat het totaal aantal op minimum 1350 per jaar brengt.

De nieuwe medewerkers worden op basis van een transparant personeelsbehoefteplan aan de lokale politie en aan bepaalde operationele diensten van de federale politie toegewezen (onder meer de spoorwegpolitie, de wegpolitie, de afdelingen terrorisme- en informaticabestrijding op arrondissementeel en centraal niveau van de federale gerechtelijke politie en de gespecialiseerde eenheden).

De rechtstreekse rekrutering door grotere politiekorpsen mag niet schaden aan een degelijk deficitbeheer dat door de federale politie in samenspraak met de Vaste Commissie van de lokale politie zal worden uitgewerkt.

Bij de realisatie van de derde schijf van het Interventiekorps zal de oprichting van een gecentraliseerde reserve worden onderzocht.

Ook externe rekrutering wordt mogelijk, in het bijzonder voor de gerechtelijke politie.

Het calogiseringsproces gaat verder, naast de uitbouw van het interventiekorps en het veiligheidskorps. De politiediensten vertrouwen de administratieve en logistieke taken maximaal toe aan burgerpersoneel. In dit raam mag de aandacht voor de verdere administratieve vereenvoudiging niet verslappen. Zo kan operationele capaciteit in het bijzonder naar de prioriteiten geheroriënteerd worden, en dus beter renderen.

Het is noodzakelijk af te wegen welke administratieve taken niet meer door de politie dienen uitgevoerd te worden en overgedragen kunnen worden aan andere diensten of instanties. Deze aftoetsing dient te gebeuren op basis van criteria zoals bijvoorbeeld de meerwaarde of effectiviteit voor het behoud van het contact met de bevolking, voor het verbeteren van de informatiepositie van de politie of als politieke bijdrage voor een integrale veiligheidsbenadering.

De omzendbrief van 1 december 2006 met richtlijnen tot het verlichten en vereenvoudigen van sommige administratieve taken van de lokale politie dient verder in de praktijk te worden omgezet. De uitvoering van de omzendbrief zal in zijn geheel begin 2009 door de FOD Binnenlandse Zaken in samenwerking met de Federale Politieraad geëvalueerd worden.

De maatregelen om de motivatie en het welzijn op het werk positief te beïnvloeden, worden onverminderd voortgezet. Het verminderen en beheersen van het absentisme blijft een permanent aandachtsveld.

▣ Informatiehuishouding

Informatie vormt de kern van alle politiewerk. Systemen, procedures en toepassingen worden daarom permanent aangepast aan de noodwendigheden.

De wettelijke basis van de informatie-uitwisseling, voorzien in de artikelen 44/1 tot 44/11 van de wet op het politieambt, tussen politiediensten en bestuurlijke en gerechtelijke overheden, wordt verder uitgewerkt.

De geïntegreerde politie zal verder investeren in de optimale werking van de arrondissementele informatiekruispunten (AIK) en het bemensen van de AIK dient geoptimaliseerd.

▣ Investering in de medewerkers

Politiewerk is mensenwerk. Een professioneel en kwaliteitsvol optreden vereist competente medewerkers. Goed uitgebouwde opleidingen dragen bij tot de ontwikkeling van de vereiste competenties. Daarom worden de basisopleiding en de specifieke vormingen verbeterd om ze te optimaliseren en uniformer te maken.

Om kwaliteitsvolle en evenwaardige opleidingen verder aan te bieden, zullen de federale en de lokale politie de opleidingsbehoeften systematisch inventariseren. Indien noodzakelijk, en vooral om beter aan te sluiten bij de specifieke behoeften van de geïntegreerde politie, kunnen in-house-opleidingen of andere onderwijs- en leervormen (bv. e-learning) op maat worden ontwikkeld. Hierbij mag niet uit het oog verloren worden dat ook andere instellingen en partners dan politiescholen bij de opleiding betrokken kunnen worden.

Het nieuwe opleidingsprogramma voor de basisopleidingen zal medio 2009 geëvalueerd worden. Op basis van de resultaten zullen de nodige aanpassingen worden doorgevoerd.

De opleidingen richten zich op de kerntaken van de politie. Hierbij moet niet alleen aandacht besteed worden aan kennisoverdracht maar ook aan attitudevorming.

Om het pedagogische kwaliteitsniveau van de docenten te verbeteren, dient de rekrutering en selectie van lesgevers getoetst te worden op basis van vastgestelde criteria.

Het concept excellente politiezorg, in het bijzonder de gemeenschapsgerichte politiezorg is de rode draad in het volledige opleidingsaanbod.

Om de informatiestroom en het delen van kennis tussen medewerkers van de geïntegreerde politie op korte termijn te bevorderen worden projecten ‘kennisbeheer’ gestart. Deze initiatieven zijn vooral bedoeld om deskundigennetwerken te ontwikkelen en te exploiteren. Naast de traditionele bibliotheekfunctie (overdracht van expliciete kennis), brengt een kenniscentrum medewerkers met elkaar in contact (overdracht impliciete kennis). Op deze wijze kan tot een doeltreffende verspreiding van de beschikbare documentatie en goede praktijken alsook het ontwikkelen, het formaliseren en het delen van politionele kennis bijgedragen worden.

Aangezien kennis de schakel is tussen informatie en innovatie, moet de werkomgeving creativiteit stimuleren, zodat innovatie vanzelfsprekend wordt. Goed kennismanagement zal dus het innovatieve vermogen van de geïntegreerde politieorganisatie bevorderen.

Er is nood aan een initiatief “leiderschap” voor de in functie zijnde politieverantwoordelijken met als doel een forum aan te bieden dat los staat van de opleidingsinstituten. De stuurgroep “leiderschap” zal samen met de recent opgerichte denkgroep de mogelijkheden hiertoe onderzoeken en in de loop van 2008 gepaste voorstellen formuleren.

▣ Wijkwerking: samenwerking tussen de lokale politie en de lokale leefgemeenschap

Het positief beïnvloeden van de veiligheid in de wijk behoort tot de taken van de wijkinspecteur.

Voor het uitbouwen van een goede kwaliteitsvolle politionele wijkwerking wordt een gemeenschappelijke visie goedgekeurd in de zonale veiligheidsraad. De functionaliteit wijkwerking wordt ingevuld met doelstellingen die duidelijk en motiverend zijn voor de betrokken politiemensen. Deze doelstellingen dragen bij tot de gemeenschapsgerichte politiezorg en dus tot de geïntegreerde en integrale veiligheidsaanpak. In het licht van deze doelstellingen – die kunnen worden vastgesteld in functie van de wijk (geografisch) en in functie van de fenomenen (tijdsgebonden) – kunnen de acties van de wijkagent worden ingepast.

Een goede wijkwerking vereist dat de structuur en het functioneren van een lokaal politiekorps steunen op een sterke territoriale verankering waarin ruimte is voor verregaande deconcentratie. Een infrastructurele centralisatie binnen een zone hoeft hier geen belemmering voor te vormen.

Beeldvorming en imago zijn essentieel voor een extern gerichte organisatie. De cruciale rol van de wijkfunctionaliteit als hét contactpunt met de gemeenschap dient benadrukt te worden. De

maatschappelijke randvoorwaarden zijn meer dan ooit aanwezig: de bevolking vraagt een herkenbare en aanspreekbare wijkagent en de lokale overheden beseffen dat een prominent aanwezige wijkwerking meerwaarde geeft bij het beheersen van tal van maatschappelijke fenomenen.

Met het oog op conflictpreventie en conform de principes van de excellente politiezorg wordt de wijkwerking geherwaardeerd en zal deze met meer wijkagenten een grotere rol spelen.

Ook de zonale veiligheidsplannen en de opleiding zullen deze evolutie kracht bijzetten. In dat opzicht worden uiteenlopende initiatieven, zoals de buurtinformatienetwerken en de winkelinformatienetwerken, of andere 'antennes' van lokale coördinatie, sterk aangemoedigd. Samenwerking tussen politie en zelfstandigen, ondernemingen, wijkverenigingen, scholen (met betrekking tot onder meer geweld op school en in de buurt ervan) is vanzelfsprekend.

▣ **Onthaal (basispolitiezorg)**

De vereisten voor een kwalitatieve invulling van het onthaal zijn van toepassing op iedere medewerker van de geïntegreerde politie die door de burger wordt aangesproken.

De wijze waarop het onthaal verloopt (aantal bezoekers, snelheid/wachttijden, kwaliteit, aantal doorverwijzingen per klant/geval) krijgt bijzonder aandacht, om uiteindelijk te streven naar 'een tevredenheidsmeting bij elke bezoeker'. Het is wenselijk om een zekere uniformiteit te bewerkstelligen inzake de onthaalprocedures.

(Lang) wachten wordt aangenamer gemaakt door de omgeving waarin dit dient te gebeuren en een aangepaste infrastructuur die bijdraagt tot een serener klimaat bij de burgers. In dit verband komt het erop aan een evenwicht te vinden tussen een klantvriendelijk onthaal en bepaalde veiligheidsbehoeften die zich kunnen stellen in hoofde van de medewerkers aan het onthaal.

Het zonder geldige reden doorverwijzen van klagers/aangevers naar andere politiediensten alsook het ontraden of soms zelfs weigeren van het acteren van klachten en aangiften, dient te worden vermeden. Ofschoon het politieel nuttig is dat een klacht wordt aangegeven bij de politie van de plaats van de feiten, heeft de burger het recht om klacht neer te leggen bij de politie naar keuze.

Een tijdige en correcte communicatie tussen de medewerker van het onthaal en de bestemming (interventie of een andere basisfunctionaliteit) zal voorkomen dat onnodige, misschien cruciale tijd wordt verloren. Door een goede kennis bij de onthaalmedewerker van de doorverwijsmogelijkheden zal een snellere en meer doeltreffende eerste triage worden gerealiseerd.

De inzet van CALog-personeel bij de onthaalfunctie kan zeker een toegevoegde waarde hebben

▣ **Politie slachtofferbejegening**

Een bijzondere aandacht wordt besteed aan het uitwisselen van informatie tussen de verschillende diensten slachtofferbejegening om te vermijden dat een slachtoffer verschillende keren zijn of haar verhaal moet doen (secundaire victimisatie) en om gerichte en adequate acties van de betrokken diensten mogelijk te maken.

De vereiste competenties en vaardigheden inzake slachtofferbejegening worden in overweging genomen bij het selecteren, opleiden en trainen van politiemensen. Eenzelfde redenering wordt gevolgd voor het CALog-personeel dat instaat voor slachtofferbejegening.

Het permanent sensibiliseren van alle medewerkers aangaande hun respectievelijke verantwoordelijkheden op het vlak van slachtofferbejegening is zeer belangrijk. Iedere medewerker die in contact komt met slachtoffers moet deze altijd correct kunnen 'bejegenen'. Het onderscheid tussen de taken van alle politieambtenaren op het vlak van slachtofferbejegening en de taken van een dienst slachtofferbejegening – gespecialiseerde medewerker – moet duidelijk worden gecommuniceerd.

▣ Politionele opvolging van opgelegde voorwaarden

De politiediensten voeren een performante controle uit van de politioneel controleerbare voorwaarden opgelegd in het kader van (1) de wet op de voorlopige hechtenis, (2) maatregelen inzake voorwaardelijke in vrijheidstelling of (3) maatregelen inzake de probatie, en dit in samenwerking met de justitiehuisen en onder sturing van het openbaar ministerie.

▣ Interventie en algemeen toezicht

De bevolking moet een beter zicht krijgen op de interventieprioriteiten van de politie: bv. het onderscheid tussen oproepen van louter politionele aard en oproepen van algemene aard en het onderscheid tussen dringende en niet –dringende oproepen, enz.

De mogelijkheden van begeleiding en ondersteuning van jonge krachten door de meer ervaren medewerkers dienen verder ontwikkeld te worden (o.m. coaching, informele peterschappen, geïntegreerde patrouilles,...).

▣ Recherche en onderzoek

Structureel is het belangrijk om wat het voorgeschreven percentage voor de minimale rechnercapaciteit (7 à 10%) betreft, enerzijds, de eenvormigheid inzake de inhoud van de functionaliteit te verzekeren en, anderzijds een vergelijkbare inzet te garanderen.

Er moet bijzondere aandacht besteed worden aan de informatiefloed. De invoering van dynamische maatregelen laat toe de risico's van versnippering en verzuiling binnen de diensten van de lokale recherche te beperken. Bovendien moet er permanent gesensibiliseerd worden over de plicht om "te rapporteren" (zichtbaarheid i.v.m. het inhoudelijk werk, geregelde feed-back). Dit moet gelijklopen met het toepassen van een passende controle over de onderzoeksactiviteiten. De opleiding en de voortgezette opleiding blijven steeds onontbeerlijke factoren voor de kwaliteit van de rechercheurs.

Het is hoog tijd om de informaticanetwerken tussen federale en lokale politie volledig te integreren. Het verdient eveneens aanbeveling dat de lokale en federale politieverantwoordelijken per gerechtelijk arrondissement overleg zouden plegen voor de inrichting van bepaalde lokalen en voor de gemeenschappelijke aankoop van bepaalde materialen.

▣ Ordehandhaving

Op vlak van de aanwending van de gehypothekeerde capaciteit in het raam van het voetbalgebeuren is het noodzakelijk dat:

- de gerichte aanwending van de politiecapaciteit veralgemeend wordt;
- een actief verbaliseringsbeleid wordt gevoerd naar de harde kernen;
- de spotterswerking geprofessionaliseerd wordt.

Een samenwerkingsprotocol tussen lokale korpsen en gedeconcentreerde eenheden van de federale politie is noodzakelijk om het hoofd te kunnen bieden aan onverwachte gebeurtenissen, in afwachting van de inzet van het CIK en van machten die achteraf kunnen gemobiliseerd worden door de geïntegreerde politie.

▣ Verkeersveiligheid

Het is noodzakelijk om in een aparte basisfunctionaliteit 'verkeer en verkeershandhaving' te voorzien, rekening houdend met de permanente aandacht voor dit fenomeen.

▣ Partnerschap

Een betere samenwerking tussen de politie en andere overheidsdiensten en –instellingen, in het bijzonder die welke belast zijn met taken van leefbaarheid, veiligheid en bescherming (bv. op het

openbaar vervoer, onderwijs, sociale diensten, diensten belast met techno-preventie, huisvesting...) moet gestimuleerd worden. In het raam van de integrale en geïntegreerde aanpak van veiligheidsproblemen kunnen actoren in het begin van de veiligheidsketen een grote meerwaarde leveren en in voorkomend geval de interventie van politie en gerecht zelfs onnodig maken of op zijn minst reduceren. Concrete afspraken worden vastgelegd in samenwerkingsakkoorden of –protocols.

Ook de samenwerking met de private veiligheidssector wordt verder uitgebouwd, met respect voor zowel de eerbiediging van persoonlijke levenssfeer als de bevoegdheden van de politie, meer bepaald op het vlak van het gebruik van dwang.

▣ Innovatie

Beschikbare technologieën evolueren razendsnel. Ook voor politiediensten is het noodzakelijk innovatief te zijn en de voordelen van technologische vooruitgang te benutten om doeltreffend onveiligheid te bestrijden. DNA-onderzoek, gps-plaatsbepaling, gezicht- en patroonherkenning, digitale camera's met automatische nummerplaat herkenning... zijn slechts enkele sprekende voorbeelden hiervan.

Innoveren en investeren in nieuwe technologieën en methoden is ook in het niet-operationele domein onmisbaar voor een moderne dienstverlening (bv. automatisering van kennis- en informatieverspreiding, e-loket en e-learning, tele-administratie). De mogelijkheden van publiek-private en internationale samenwerking (bv. uitwisseling hoogtechnologisch materiaal) moeten in dit verband optimaal benut worden.

Het streven naar innovatie en technologische vooruitgang moet in evenwicht zijn met een duurzaam en ecologisch verantwoord ondernemen. Ook politiediensten zullen bijdragen tot deze maatschappelijke bezorgdheid.

▣ Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen (MVO)

Als moderne organisatie die zich integreert in de maatschappelijke evolutie, moet de politie eveneens bijzondere aandacht besteden aan de nieuwe ontwikkelingen inzake « Corporate Social Responsibility (CSR) » ook « Responsabilité Sociétale des Entreprises » genoemd in het Frans.

Dit concept dat de initiatieven aanmoedigt waardoor de ethiek, de sociale cohesie et de duurzame ontwikkeling binnen de ondernemingen kunnen verbeterd worden, is de politieke organisatie niet onbekend vermits er reeds talrijke actieplannen gevoerd werden (en nog steeds worden) op het vlak van integriteit (en deontologie), diversiteit, klanttevredenheid, motivatie van het personeel of nog het welzijn en de veiligheid op het werk.

Het zal er dus voortaan op aan komen de nieuwe door de politiediensten genomen initiatieven te situeren in dit nieuw kader waarin de drie samenstellende pijlers (kwaliteit van de te leveren diensten, sociale en menselijke resultaten en milieuresultaten) geïntegreerd en op elkaar afgestemd worden in de strategie.

▣ Een performant financieel beheer

Een performant financieel beheer impliceert dat de beide niveaus van de geïntegreerde politie op een geïnformatiseerde wijze de loon- en prestatieberekeningen van het personeel kunnen uitvoeren. Daartoe wordt een gepast instrument ontwikkeld (bv. door de loonmotor). De ontwikkelde software zal de financiële en boekhoudkundige verwerking waarborgen volgens de uiteenlopende wettelijke en reglementaire bepalingen die op de federale politie en de politiezones van toepassing zijn. Hetzelfde instrument moet het mogelijk maken dat de politieprestaties en de realisatie van prioriteiten en projecten in het nationaal en de zonale veiligheidsplannen financieel kunnen worden vertaald, wat tot een beter beheer van de politiediensten bijdraagt. Daartoe zullen de volgende jaren de begrotingsmiddelen worden vrijgemaakt om ook de realisatie van een tweede en derde fase in de ontwikkeling van de loonmotor te verzekeren.

1.7 Internationale politiesamenwerking

De internationale politiesamenwerking blijft één van de prioriteiten. De interacties met de buitenlandse politiediensten en met de internationale politieoverheden nemen in aantal toe en worden complexer. We stellen vast dat de internationale beslissingen (bijvoorbeeld het verdrag van Prüm) meer en meer een dwingend karakter hebben en meestal gevolgd worden door een vraag tot onmiddellijke implementatie op nationaal niveau. Tijdens de jaren 2008 - 2011 verbindt de Belgische politie er zich toe om ze zo goed mogelijk en binnen de beste termijnen te implementeren.

▣ Op nationaal niveau

Op nationaal niveau zal de geïntegreerde politie zich, in de mate van de mogelijkheden, aansluiten bij de overheden, in het bijzonder de FOD Binnenlandse Zaken, Justitie en Buitenlandse zaken, bij het reflectie- en besluitvormingsproces dat de ontwikkeling van het internationaal politiebeleid ondersteunen en dit van bij het begin van die processen.

Haar adviezen en raadgevingen, gebaseerd in het bijzonder op de beschikbare capaciteit en middelen, zullen haar toelaten om voluit te investeren in de concrete en optimale uitvoering van dit beleid. Door haar interne werking aan te passen, zal ze de interacties met de internationale organisaties en politieagentschappen, zoals Interpol, Europol, FRONTEX, CEPOL, OLAF, de Task Force van de Politiechefs, enz. optimaliseren. Bij de analyse van internationale initiatieven, zal de geïntegreerde politie de voorkeur geven aan de dossiers die een operationele meerwaarde hebben.

De politiediensten versterken de operationele samenwerking op internationaal gebied. Daartoe onderzoeken ze de structurele mogelijkheden voor internationale informatie-uitwisseling en samenwerking.

▣ Op het niveau van de Europese Unie

De Europese Unie is voor de Belgische politie een prioriteit. Het komt er op aan om haar inzet te versterken en om haar voorbeeldfunctie te blijven uitoefenen door te investeren in de verschillende op dit niveau genomen initiatieven terwijl de klemtoon gelegd wordt op deze die een operationeel impact hebben en op de dossiers met betrekking tot de uitwisseling van informatie en tot de nieuwe technologieën. Inspanningen zullen moeten geleverd worden om de informatieflex naar de Europese instanties te bestendigen, zelfs aan te moedigen, wat in ruil een kwalitatieve versterking van de steun van die instanties aan de lidstaten zal toelaten.

Dit zal geoperationaliseerd worden door o.a. :

- het aanleveren van een kwaliteitsvolle bijdrage tot de dreigingsanalyse OCTA Europol;
- het blijvend voorbeeldig actief deelnemen aan de voor België relevante analysebestanden Europol (AWF's);
- een actieve deelname aan voor België relevante COSPOL projecten;
- het tijdig implementeren in de werkprocessen van de internationale akkoorden, zoals Prüm met het oog op het rechtstreeks toegankelijk maken van de databank vingerafdrukken;
- een betere voeding en gebruik van het Europol Informatiesysteem (IS) en van het Schengen Informatiesysteem (SIS).

▣ Het voorzitterschap van de Europese Unie in 2010

Het voorzitterschap van de Europese Unie in 2010 zal een grote uitdaging zijn voor de geïntegreerde politie. Het komt er op aan dat haar activiteiten in dit kader uiterst goed voorbereid en gecoördineerd zijn. De Directie van de internationale politiesamenwerking wordt het focuspunt zodat de inspanningen van de verschillende politiediensten coherent zouden blijven.

Het zal noodzakelijk zijn om een echt werkprogramma uit te werken bepaald in nauw overleg met alle betrokken diensten van de geïntegreerde politie en waarbij rekening gehouden wordt met de

beschikbare middelen. Dit "politieprogramma" zal overlegd worden met de politieoverheden en zal hen ter goedkeuring voorgelegd worden.

▣ Op regionaal niveau

Op regionaal niveau komt het er op aan om de nauwe samenwerking met onze buurlanden te versterken ten einde de bestrijding van de grensoverschrijdende veiligheidsproblemen te intensifiëren door de ontwikkeling van actieplannen gericht op precieze fenomenen en zich baserend op de bestaande internationale mechanismen zoals de Benelux (zie het Akkoord van Senningen van mei 2004 en haar actieplan) met een bijzondere klemtoon op de Euregio's Maas-Rijn en Rijnse-Kortrijk-Doornik. De Belgische politie zal systematisch een gezamenlijke aanpak van het internationale veiligheidsbeleid ontwikkelen en verdedigen met haar Benelux-partners.

▣ Op internationaal niveau

Verder dan de regionale en Europese sfeer zal de Belgische politie haar nauwe samenwerking met Interpol voortzetten. Ze zal procedures ontwikkelen en implementeren gericht op het optimaal gebruik van de verschillende kanalen van de internationale politieverwerking. Ze zal de banden versterken met bepaalde sleutellanden in het bijzonder met deze waarmee een bilateraal politieel samenwerkingsakkoord werd afgesloten en/of die een rechtstreekse impact hebben op de veiligheid van ons land. Het betreft onder andere Roemenië, Servië, Albanië en Marokko.

De recente ontwikkelingen in de internationale politiek wijzen erop dat er meer op de geïntegreerde politie beroep zal gedaan worden om deel te nemen aan missies van civiel crisisbeheer. De inzetprioriteiten zullen onder andere bepaald worden in functie van de mogelijke feedback voor onze binnenlandse veiligheid en situeren zich momenteel in de Balkan, de regio van de Grote Meren en in het Midden-Oosten. Om te vermijden dat deze inspanningen geleverd worden ten koste van de veiligheidsactiviteiten in ons eigen land, zullen de nodige bijkomende middelen om deze nieuwe opdrachten uit te voeren ter beschikking dienen gesteld te worden.

Uit de voorafgaande vaststellingen blijkt dat het ogenblik aangebroken is om een nieuwe stap te zetten in het domein van de internationale politieverwerking meer gericht op de operationele en regionale dimensies. Bovendien noodzaakt deze benadering het zoeken naar nieuwe financiële bronnen - niet alleen interne maar ook externe - en de steun van de overheden.

2 Uitvoeren van dit plan

Het NVP 2008-2011 is het resultaat van de planningsfase. De grootste uitdaging schuilt weliswaar in de uitvoering ervan. Plannen mogen niet blijven steken in mooie, beloftevolle intentieverklaringen en doelstellingen.

De commissaris-generaal is de eindverantwoordelijke voor de uitvoering van dit nationaal veiligheidsplan wat de federale politie betreft¹³. Deel 3 van dit plan omschrijft de strategische uitdagingen en doelstellingen van de federale politie en de wijze waarop ze worden gerealiseerd. Dit deel is bijgevolg het strategisch plan van de federale politie voor de periode 2008-2011.

Voor een geïntegreerde bestuurlijke en gerechtelijke aanpak van de prioritaire veiligheidsfenomenen worden programma's¹⁴ en/of actieplannen uitgewerkt. Zij bevatten, waar nodig, het engagement van alle betrokken overheden en diensten (wat de politie betreft: federaal centraal, federaal gedeconcentreerd en lokaal) en worden daadwerkelijk uitgevoerd.

Belangrijk is dat de federale en de lokale politie elkaar wederzijds ondersteunen bij de realisatie van hun respectieve opdrachten en doelstellingen.

De regering staat borg om maximaal te voldoen aan de voorwaarden om de doelstellingen van het NVP te kunnen realiseren. Het gaat hier onder andere over regelgeving en het beschikbaar stellen van de vereiste middelen.

3 Opvolgen en evalueren van dit plan

De federale politieraad evalueert de werking en de organisatie van de federale politie en van de lokale politiediensten, met name op basis van een jaarlijks rapport opgesteld door de algemene inspectie van de federale en van de lokale politie¹⁵.

De federale politieraad zal de uitvoering van het nationaal veiligheidsplan door de geïntegreerde politie geregeld evalueren¹⁶. In dit raam bepaalt de federale politieraad met medewerking van de Algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie en eventuele andere instanties een passende aanpak en methodologie.

De commissaris-generaal van de federale politie en de korpschefs van de lokale politie volgen de uitvoering van het engagement van de politie in de verschillende veiligheidsplannen op. Ze rapporteren geregeld over hun bijdrage tot de uitvoering van het veiligheidsbeleid aan hun respectieve overheden.

Rekening houdende met het artikel 37 WGP, volgen de bestuurlijke directeurs-coördinatoren de overname op van de prioriteiten van dit plan in de zonale veiligheidsplannen.

Wat de federale politie betreft, omschrijft deel 3 punt 4 de opvolging en de evaluatie van dit NVP door de federale politie.

¹³ WGP, Art. 99, § 1.

¹⁴ WGP, art. 95

¹⁵ WGP, Art. 7, §1.

¹⁶ WGP, Art. 7, §2.

4 Bijsturen van dit plan

De samenleving en ook de veiligheidsproblemen evolueren razendsnel. Er wordt van de overheid en politiediensten verwacht om snel en soepel te reageren en te anticiperen op incidenten en nieuwe tendensen. Wat vandaag nog geen prioriteit is, kan er morgen wel een worden. Het werken met een vierjaarlijks plan maakt tussentijdse bijsturingen mogelijk op basis van de periodieke opvolgingen en de tussentijdse evaluatie met objectief onderbouwde argumenten.

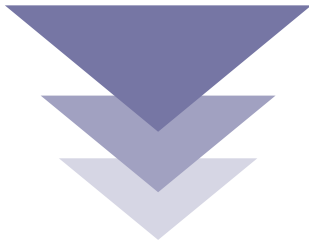
De bijsturing kan op verschillende manieren gebeuren. Accenten kunnen worden verlegd, doelstellingen en streefnormen aangepast, middelen vrijgemaakt ...

Door dit plan dynamisch en flexibel te gebruiken, kan op het gebied van veiligheid steeds kort op de bal worden gespeeld.

5 Communicatie

Communicatie over het politiebeleid is een belangrijke hefboom om betrokkenheid, draagvlak en partnerschap te creëren voor de realisatie van de strategische uitdagingen van de geïntegreerde politie. Communicatie-initiatieven zijn fundamentele bouwstenen voor dialoog en reflectie over de politieel relevante strategische thema's, werking en resultaten.

De overheid en de politiediensten zullen bijzondere communicatie-inspanningen leveren over het politiebeleid, in het bijzonder over de uitvoering, de evaluatie en de bijsturing van het NVP 2008-2011. Eenduidige en coherente communicatie wordt best ondersteund met een goed communicatieplan.

DEEL 3.

Beleid en strategie van de federale politie 2008-2011

1 Opdrachten van de federale politie

Samen met de lokale politie garandeert de federale politie een kwalitatieve, gelijkwaardige dienstverlening op het hele Belgische grondgebied. Zij staat ten dienste van haar overheden en van de bevolking, in volkomen synergie en complementariteit met de lokale politie, die zij op passende wijze ondersteunt. Dit maakt van haar een zeer belangrijke component in het politielandschap.

De wetgever heeft aan de federale politie twee hoofdopdrachten toegekend¹⁷: de gespecialiseerde en supralokale opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie, enerzijds, en steunopdrachten aan de lokale politiediensten en overheden, anderzijds. De federale politie verzekert deze functies volgens de principes van specialiteit en subsidiariteit. Deze zijn geen voorwaarden voor haar medewerking maar wel modaliteiten ervan. De missie van de federale politie brengt die wettelijke opdrachten kernachtig in beeld.

De kernactiviteiten van de federale politie kunnen ingedeeld worden in drie domeinen: (1) de gespecialiseerde politiezorg, (2) de steunverlening en (3) de internationale politiesamenwerking. De geïntegreerde werking loopt transversaal doorheen deze drie domeinen.

De opdrachten zijn vooral van operationele aard, en van zowel bestuurlijke (met inbegrip van verkeershandhaving) als gerechtelijke politie, waarbij we de talrijke en diverse operationele steunactiviteiten niet mogen vergeten. We denken bijvoorbeeld aan het vaststellen van verkeersongevallen op de autosnelwegen, het voeren van gerechtelijke onderzoeken, het leveren van luchtsteun of het opnemen van sporen door de labo's voor technische en wetenschappelijke politie.

Ook worden tal van activiteiten verricht in het raam van de niet-operationele steunverlening en het algemeen beheer van de federale politie. De rekruteringsinspanningen, de opleidingsinitiatieven of het afsluiten van overheidsopdrachten ten voordele van de geïntegreerde politie zijn enkele voorbeelden.

De meeste activiteiten worden als reguliere werking beschouwd: de federale politie moet ze in elk geval uitvoeren en ze slorpen een groot deel van de capaciteit op (in termen van medewerkers, financiële middelen, tijdsbesteding, materieel).

In het gemeenschappelijk streven naar een veilige en leefbare samenleving is de federale politie een onmisbare schakel op het vlak van de gespecialiseerde politiezorg. De federale politie - net als de lokale politie - staat borg voor professionalisme en wil als dusdanig aanvaard en erkend worden door al haar partners. Zij dient de gemeenschap, pakt de problemen aan en werkt resultaatgericht. Oog hebben voor continue verbetering is hierbij een permanente bezorgdheid van de federale politie.

¹⁷ De bevoegdheden en opdrachten van de commissaris-generaal, van de algemene directies en de vier directies van het commissariaat-generaal zijn bepaald in het KB van 14 november 2006 betreffende de organisatie en de bevoegdheden van de federale politie (BS 23 november 2006).

Missie, visie en waarden van de federale politie

De federale politie draagt, als component van de geïntegreerde politiedienst en onder het gezag en de verantwoordelijkheid van haar overheden, bij tot de veiligheid en de levenskwaliteit in de samenleving.

Zij vervult, binnen de nationale en internationale context, gespecialiseerde en bovenlokale politieopdrachten en zij levert steun aan de politieoverheden en de lokale politiediensten.

Zij doet dit:

- door rekening te houden met de principes van geïntegreerde werking, specialiteit en subsidiariteit;
- in synergie met de andere partners.

Als leden van de federale politie, streven wij ernaar om bij het vervullen van al onze opdrachten en in partnerschap met de lokale politie een excellente politiezorg te leveren.

Hiervoor investeren we verder in de betrokkenheid, motivatie en bekwaamheid van onze medewerkers.

Samen bouwen we aan een performante, transparante, dynamische en innovatieve organisatie, die een steeds betere dienst levert en die als dusdanig herkend en erkend wordt.

Om dit te realiseren, in de geest van de deontologische code en de waarden van de geïntegreerde politie, handelen wij in het bijzonder met:

- integriteit;
- respect;
- open geest;
- flexibiliteit;
- dienstverlenende ingesteldheid;
- fierheid erbij te horen.

2 Strategische uitdagingen 2008-2011 voor de federale politie

Het legitiem, doeltreffend, doelmatig en kwaliteitsvol uitvoeren van haar opdrachten is een permanente uitdaging voor de federale politie.

Naast het realiseren van de algemene doelstellingen conform de opdrachten, missie en visie wil de federale politie met dit plan een aantal strategische uitdagingen aangaan.

Het politiebeleid van de overheden (zie o.a. deel 2 van dit plan) is, samen met analysegegevens van haar omgeving en de verwachtingen van de groepen belanghebbenden, richtinggevend geweest bij de keuze van de strategische uitdagingen.

Elke uitdaging wordt beschouwd als een strategisch project dat rechtstreeks of onrechtstreeks te maken heeft met de uitvoering van de kernopdrachten van de federale politie.

Strategische projecten federale politie 2008-2011

- resultaatgerichte aanpak van de prioritaire criminaliteitsfenomenen
- kwaliteitsvolle dienstverlening
- optimale informatiehuishouding
- steunverlening
- opleiding en competentie management
- gebruik van nieuwe technologieën
- betrokkenheid van de medewerkers
- zuinig en ecologisch ondernemen

Elk strategisch project wordt in punt 6 infra nader toegelicht aan de hand van een korte beschrijving van het thema, de strategische doelstelling(en) en de belangrijkste maatregelen om het project te realiseren.

Doel is om tussentijds en na vier jaar aantoonbare verbeteringen of resultaten te kunnen voorleggen voor elk van die strategische projecten.

3 Uitvoering van de opdrachten en het NVP door de federale politie

3.1 Operationaliseren van het NVP

Het operationaliseren van het NVP krijgt vorm via specifieke thematische programma's, projecten en actieplannen. Bij de uitwerking ervan worden o.a. concrete operationele doelstellingen geformuleerd.

Concrete operationele doelstellingen worden ook door elk van de organisatieafdelingen geformuleerd bij de jaarlijkse begrotingsopmaak.

3.2 Engagement

De algemene directies, directies van het commissariaat-generaal en de gedeconcentreerde directies staan gezamenlijk in voor de uitvoering van de opdrachten en dit NVP, ieder wat zijn verantwoordelijkheids- en bevoegdheidsdomein betreft.

Het succesvol uitvoeren van de opdrachten en het realiseren van de doelstellingen van dit plan zijn enkel mogelijk mits het aanhoudend engagement van alle leidinggevenden en alle medewerkers.

Bij de realisatie van dit plan zal de federale politie oplossingen aanreiken en geen argumenten om het te omzeilen. Pragmatisme, doeltreffendheid en doelmatigheid zijn hierbij sleutelwoorden. Een soepele werking, zonder overbodig formalisme moet de regel zijn. Procedures zonder toegevoegde waarde of een verlammende bureaucratie zijn geen optie.

Alle medewerkers moeten doordrongen zijn van hun actieve deelname aan dezelfde doelstellingen binnen een grote onderneming en zullen hun taken ter harte nemen. Verantwoordelijken op alle niveaus zullen hun medewerkers motiveren en helpen om hun rol binnen de federale en de geïntegreerde politie goed te begrijpen. Coherente communicatie met respect voor een krachtadig imago is hierbij essentieel.

Naast een doorgedreven engagement van alle medewerkers is het ook van belang dat iedereen zich bewust is van de noodzakelijke cultuuromslag om optimaal te functioneren in het actuele werkingskader.

3.3 Overleg en partnerschap

Veiligheidsproblemen integraal en geïntegreerd aanpakken, vraagt meer en verdergaande vormen van constructieve samenwerking op basis van gelijkwaardigheid, vertrouwen en wederzijds respect.

Voor het uitvoeren van haar reguliere taken en de realisatie van de strategische projecten zal de federale politie actief, nog meer gepland en gestructureerd overleg plegen met alle betrokken actoren, zowel intern als extern.

Naast de samenwerking tussen politiediensten onderling, is er die met de publieke (FOD Binnenlandse Zaken – ADVP, DSB Justitie, FOD Mobiliteit, Defensie, Douane, universiteiten, ziekenhuizen, welzijns- en hulpverleningsdiensten ...) en de private sector (financiële instellingen, private beveiligingssector ...).

De lokale politie, vertegenwoordigd door de Vaste Commissie van de lokale politie, is uiteraard een bevoorrechte partner. Elke strategische beslissing met een mogelijke impact op de geïntegreerde of lokale politiewerking zal rekening houden met de lokale dimensie.

3.4 Kritieke succesfactoren

Een aantal factoren beïnvloeden sterk de mate waarin de federale politie erin slaagt haar opdrachten en strategische projecten uit te voeren. Binnen het landschap van de geïntegreerde politie spreekt het voor zich dat het engagement en de medewerking van de lokale politie mede bepalend zijn voor het welslagen van de uitvoering van dit NVP (zoals de actieve medewerking van de lokale politie aan de federale prioriteiten door ze in te schrijven in de zonale veiligheidsplannen voor zover ze ermee geconfronteerd wordt).

Andere belangrijke voorwaarden zijn:

- een wettelijk en reglementair kader, dat een legitiem en doeltreffend politieoptreden mogelijk maakt. Dit impliceert noodzakelijke wetgevende initiatieven (bv. verdere uitwerking van de wettelijke basis van de informatie-uitwisseling, voorzien in de artikelen 44/1 tot 44/11 van de wet op het politieambt);
- de beschikbaarheid van middelen in termen van budgetten, materiaal, personeel, kennis en expertise, alsook de mogelijkheid om beschikbare capaciteit flexibel te herverdelen of heroriënteren.

Een aantal strategische projecten beogen een hogere tevredenheid over de dienstverlening van de federale politie. In die context zal bij haar belanghebbenden gepeild worden naar de gerechtvaardigde verwachtingen, opdat de federale politie zich daar beter zou kunnen op richten. Dit impliceert de constructieve medewerking van respondenten aan de tevredenheids- en kwaliteitsmetingen.

4 Opvolging en evaluatie van de uitvoering van het NVP

De opvolging en evaluatie m.b.t. de uitvoering van het NVP wat de federale politie betreft, worden op twee niveaus georganiseerd en gebeuren aan de hand van doordacht gekozen, relevante indicatoren die samengebracht worden in stuurborden.

Het eerste niveau is dat van de algemene directies en directies. Elke directeur-generaal en directeur is verantwoordelijk voor de opvolging en evaluatie van de reguliere taken en de doelstellingen binnen zijn bevoegdheidsdomein. Zij volgen ook hun respectieve bijdrage tot de strategische doelstellingen van dit plan op.

Het tweede niveau is dat van het directiecomité van de federale politie. Hier worden de strategische doelstellingen en de belangrijkste maatregelen opgevolgd op basis van relevante indicatoren.

Het directiecomité organiseert jaarlijks een globale opvolgingsvergadering over de uitvoering van dit NVP.

De opvolging en de (tussentijdse) evaluatie leiden niet enkel tot het inventariseren van eventuele problemen maar ook tot het identificeren van goede praktijken. Op basis van de vaststellingen wordt in voorkomend geval bijgestuurd.

Er zal regelmatig intern en extern gecommuniceerd worden over de uitvoering van de opdrachten en de realisatie van dit nationaal veiligheidsplan.

De bevragingen en metingen die in de verschillende domeinen overwogen worden, dienen zoveel mogelijk op elkaar te worden afgestemd en op een gecoördineerde manier georganiseerd te worden. Overlappendingen en overbevraging moeten worden uitgesloten.

Een noodzakelijke voorwaarde om de beleidsopvolging en -evaluatie uit te voeren, is het beschikken over een adequaat "meetinstrumentarium". Naast klassieke registratiegegevens uit databanken zijn er tal van andere mogelijkheden zoals het gebruik van evaluatieformulieren na elke interventie, stressmeting, motivatie-enquêtes, medewerkerstevredenheidsonderzoek, "intercollegiale toetsing" als onderdeel van het kwaliteitsstelsel ... die als opvolgingsinstrument worden gebruikt. Een aantal ervan moeten nog verder worden ontwikkeld.

Daarnaast worden ook diverse kwaliteitsmanagementsystemen (EFQM Pol Be, ISO ...) gebruikt binnen de geïntegreerde politie. Ook die moeten zoveel mogelijk op elkaar afgestemd worden met het oog op een geïntegreerde benadering.

Het is cruciaal dat voor een meetinstrumentarium de nodige middelen worden vrijgemaakt, ook op vlak van wetenschappelijk onderzoek.

5 Middelen

5.1 Financiële middelen

Om haar opdrachten uit te voeren en haar doelstellingen te realiseren beschikt de federale politie elk jaar over een budget dat voorzien wordt in de algemene uitgavenbegroting van de federale overheid.¹⁸

5.2 Personele middelen

		Verdeling van het personeel		
			% zuil	% Ops/CALog
CG	Ops	1110		65,37%
	CALog	588		34,63%
	Totaal	1698	13,36%	
SAT Bi Za	Ops	3		42,86%
	CALog	4		57,14%
	Totaal	7	0,06%	
SAT Justitie	Ops	2		50,00%
	CALog	2		50,00%
	Totaal	4	0,03%	
OCAD-OCAM	Ops	12		46,15%
	CALog	14		53,85%
	Totaal	26	0,20%	
SHAPE	Ops	3		60,00%
	CALog	2		40,00%
	Totaal	5	0,04%	
DGA	OPS	3884		88,90%
	CALog	485		11,10%
	Totaal	4369	34,38%	
DGJ	Ops	3645		84,18%
	CALog	685		15,82%
	Totaal	4330	34,07%	
DGS	Ops	372		16,39%
	CALog	1897		83,61%
	Totaal	2269	17,85%	
TOTAAL	Ops	9031		71,07%
	CALog	3677		28,93%
	Totaal	12708	100,00%	

¹⁸ Algemene uitgavenbegroting, Sectie 17 – Federale politie en geïntegreerde werking.

Opmerking:

Personeel dat niet
inbegrepen is:

De deeltijdse bedieningen zijn uitgedrukt in FTE.

- de aspiranten en het schoonmaakpersoneel;
- het extern informatica-personeel;
- het personeel gedetacheerd vanuit de lokale politie;
- de fiscalisten bij de federale gerechtelijke politie;
- het personeel gedetacheerd naar externe diensten, zoals de dienst enquêtes van het Vast comité P en het Vast comité I, bij de gouverneurs, de sociale dienst, de Horeca, CTIF, ASTRID, de commissie kansspelen;
- de tegen betaling naar de zones gedetacheerde personeelsleden;
- het sociaal secretariaat (SSGPI);
- de Algemene inspectie van de federale en van de lokale politie.

In 2008 wordt een nieuwe personeelsformatie opgesteld op basis van een behoefteplan.

6 Strategische projecten

6.1 Strategisch project “Resultaatgerichte aanpak van de prioritaire criminaliteitsfenomenen”

De aanpak van georganiseerde, maatschappijontwrichtende criminaliteitsfenomenen is één van de kerntaken van de federale politie. Sommige prioritaire fenomenen worden best beleidsmatig aangepakt.

De federale politie wil hiervoor de komende jaren verder belangrijke inspanningen leveren. Hierbij worden de ervaringen uit het verleden gebruikt en als good practice toegepast.

Een verbeterde en meer doelgerichte aanpak moet ook leiden tot meer resultaten, zoals het identificeren van daders en dadergroepen en het aanhouden van daders.

Zoals ook vermeld in deel 1 heeft dit consequenties op de middelen, bijvoorbeeld een herverdeling van capaciteit of de noodzaak aan bijkomende middelen met het oog op een intensievere of verbeterde benadering, een (nog) meer proactief optreden.

1. Strategische doelstellingen

Om de prioritaire criminaliteitsfenomenen maximaal te voorkomen, te detecteren, te beheersen en op te lossen, tegen 2011 voor minstens 80 % een projectmatige aanpak realiseren op basis van de principes van EPZ (meer in het bijzonder van informatiegestuurde politiezorg), en van een integrale en geïntegreerde aanpak.

De capaciteit besteed aan de projectmatige aanpak van de prioritaire fenomenen progressief verhogen.

Het aantal dossiers opgestart binnen de projectmatige aanpak ten opzichte van het totaal aantal dossiers, progressief verhogen.

Een maximaal aantal dadergroepen identificeren, in het bijzonder de rondtrekkende dadergroepen.

Voor de meest zware vormen van eigendomsdelicten streven naar een zo groot mogelijke ophelderingsgraad door het maximaal exploiteren van alle beschikbare sporen en informatie.

Om de bewijzen van criminele feiten, aanwezig in informatica- en communicatietechnologie beter te detecteren, de capaciteit hiervoor tegen eind 2011 met 20 % doen stijgen.

N°	Indicator	Streefnorm	Meetinstrument
1	Realisatiegraad projectmatige aanpak (<i>aggregatie van een reeks indicatoren</i>)	≥ 80 %	Stuurbord federale gerechtelijke politie
2	Capaciteit (aantal manuren) besteed aan projectmatige aanpak	Verhoging van 10 % ten opzichte van het referentiejaar 2007	Stuurbord federale gerechtelijke politie
3	Aantal dossiers opgestart binnen projectmatige aanpak ten opzichte van het totaal aantal dossiers	Verhoging	Stuurbord federale gerechtelijke politie
4	Aantal geïdentificeerde dadergroepen, in het bijzonder de rondtrekkende dadergroepen	Verhoging	Stuurbord federale gerechtelijke politie
5	Aantal aanhoudingen voor de projectmatig aangepakte prioritaire fenomenen van dit NVP		Stuurbord federale gerechtelijke politie

6	Aantal onderzoeken waarin RCCU en FCCU steun leveren	+ 20 % tegen 2011 ten opzichte van het referentiejaar 2007	Stuurbord federale gerechtelijke politie
7	Ophelderingsgraad voor de meest zware vormen van eigendomsdelicten (bv. tigerkidnapping, home-invasie ...)	Handhaven en indien mogelijk verhogen	Stuurbord federale gerechtelijke politie

2. Maatregelen

De federale politie zal, samen met de Vaste commissie van de lokale politie en andere veiligheidspartners, de informatiegestuurde politiezorg, verder ontwikkelen en operationaliseren.

De inbreng van de federale politie bij internationale politieverwerking zal ook worden bepaald op basis van de bijdrage die het betrokken land kan leveren bij de aanpak van de prioriteiten.

Elke betrokken politieoverheidsinstelling zal, in functie van zijn bevoegdheid en verantwoordelijkheid, maximaal bijdragen tot een integrale en geïntegreerde aanpak van de prioritaire criminaliteitsfenomenen.

Centrale directies van de federale gerechtelijke politie

De respectieve centrale directies van de federale gerechtelijke politie werken, in nauw overleg met het College van procureurs-generaal, binnen de 6 maanden na de goedkeuring van het nationaal veiligheidsplan, een programma¹⁹ uit.

Daarbij komen o.a. volgende elementen aan bod:

- minstens om de twee jaar een volledig fenomeenbeeld opmaken en aan de overheden ter beschikking stellen;
- analyseren in hoeverre ICT wordt gebruikt als middel voor het plegen van feiten en hierop een gepast antwoord formuleren;
- ten laatste 6 maanden na de prioriteitenstelling een netwerk van specialisten uit de verschillende niveaus van de geïntegreerde politie zonodig oprichten en onderhouden voor de uitwerking van goede praktijken;
- binnen het jaar na de prioriteitenstelling, het proces van de informatiedoorstroming uitschrijven en de implementatie ervan stimuleren, opvolgen en evalueren (zie ook strategisch project 'informatiehuishouding');
- in overleg met het federaal parket, de arrondissementsoverschrijdende onderzoeken coördineren;
- in overleg met het federaal parket de internationale samenwerking bevorderen en de uitvoering van gerechtelijke onderzoeken met internationaal karakter op politieel niveau coördineren (zie ook punt 1.7 in deel 2);
- binnen het jaar van de prioriteitenstelling, de gewettigde behoefte aan steun binnen de geïntegreerde politie inventariseren en hierop een aanbod formuleren (zie ook strategisch project 'steun');
- binnen het jaar van de prioriteitenstelling, de vorming van het politiepersoneel inzake de aanpak van het fenomeen analyseren en zonodig aanpassingen voorstellen of voortgezette vorming organiseren in functie van het doelpubliek (zie ook strategisch project 'opleiding en competentie');
- intern en extern communiceren om de kennis van het fenomeen te vergroten alsook om het veiligheidsgevoel van de bevolking te verhogen (zie ook strategisch project 'betrokkenheid van het personeel');
- beschrijving van de andere taken op centraal niveau;
- de onderhandelde verwachte bijdrage van de andere algemene directies en de directies van het commissariaat-generaal, inclusief van de bestuurlijke directeur-coördinator;

¹⁹ WGP, Art. 95

- de met de Vaste commissie van de lokale politie onderhandelde verwachte bijdrage van de lokale politie;
- de onderhandelde verwachte bijdrage van de gedeconcentreerde directies van de federale gerechtelijke politie.

Gedeconcentreerde directies van de federale gerechtelijke politie

Vanuit het concept van de informatiegestuurde politie en op basis van de prioriteitenstelling door de procureur des Konings conform artikel 28ter § 1 Sv, zullen de betrokken gedeconcentreerde directies van de federale gerechtelijke politie binnen de 6 maand een project uitwerken dat wordt ingepast in het geïntegreerd arrondissementeel veiligheidsbeleid en dat o.a. volgende elementen bevat:

- een meer proactieve aanpak via targetting van de meest schadelijke dadergroepen of organisaties, met absolute voorrang voor groeperingen die actief zijn in meerdere prioritaire fenomenen;
- voor elk opsporings- en gerechtelijk onderzoek, in samenwerking met de gerechtelijke overheden, de criminele winsten maximaal recupereren;
- bij het voeren van gerechtelijke en opsporingsonderzoeken rekening houden met de ICT middelen die kunnen worden aangewend voor het plegen van de criminele feiten;
- de taken van de bestuurlijke directeur-coördinator voornamelijk naar coördinatie van de lokale politie, waarbij die mede aangestuurd door de bestuurlijke en gerechtelijke overheid in overleg met de gerechtelijke directeur, instaat voor de vertaling van de politionele inbreng m.b.t. de prioriteiten naar de zonale veiligheidsraad en zonale veiligheidsplannen toe en eveneens de opvolging zal verzekeren van de bijdrage tot deze prioriteiten door de lokale politie;
- de via het arrondissementeel recheeroverleg en de zonale veiligheidsraad bepaalde bijdrage van de lokale politie voornamelijk op het vlak van preventie, handhaving, informatie-inwinning en nazorg.

Algemene directie bestuurlijke politie

Voor elk programma en project waaraan ook de diensten van de algemene directie bestuurlijke politie bijdragen (illegale immigratie, goederencriminaliteit ...) zullen deze diensten, in samenspraak met de federale gerechtelijke politie:

- het fenomeen meehelpen in kaart brengen;
- waar mogelijk, meetbare doelstellingen vooropstellen;
- met alle veiligheidspartners afspraken maken met betrekking tot de rol van iedereen, de aanpak, de uitwisseling van informatie;
- waar mogelijk, de opleiding van de personeelsleden met betrekking tot de materies verbeteren (zie ook project 'opleiding');
- het aantal controles opdrijven volgens een vooraf bepaald percentage;
- deze controles zo doelgericht mogelijk en dus na grondige analyse uitvoeren;
- de resultaten van de eigen acties en het partnerschap binnen de acties evalueren.

Specifieke kritieke succesfactoren

Specifieke kritieke succesfactoren voor de realisatie van deze strategische doelstelling(en):

- de actieve medewerking van de lokale politie aan de federale prioriteiten inschrijven in de zonale veiligheidsplannen voor zover ze ermee geconfronteerd wordt;
- de medewerking van andere departementen en veiligheidspartners om de voorstellen van de politie met als doel het veiligheidsfenomeen beter te kunnen bestrijden, uit te voeren;
- de verhoging van de kwaliteit van de gerechtelijke en opsporingsdossiers uitgevoerd in het raam van de prioritaire fenomenen (zie ook strategisch project 'kwaliteitsvolle dienstverlening');
- de verdere uitwerking van de wettelijke basis van de informatie-uitwisseling, voorzien in de artikelen 44/1 tot 44/11 van de wet op het politieambt;
- nodige middelen om het FCCU en de RCCU's, zowel in budget als in capaciteit, in zijn totaliteit jaarlijks met 10% te doen groeien om in 2011 te komen tot een effectief van 64 personeelsleden

FCCU en 229 RCCU. Hiervoor zal de OT van de federale gerechtelijke politie met 112 personen moeten worden uitgebreid.

6.2 Strategisch project “Kwaliteitsvolle dienstverlening”

De federale politie beoogt een permanente toename van de kwaliteit van haar dienstverlening. Hiermee wil zij de tevredenheid van haar belanghebbenden verhogen, alsook de voorwaarden voor een sterk imago uitbouwen. De kwaliteitsverhoging houdt rechtstreeks verband met de gemeenschapsgerichte en, bij uitbreiding, excellente politiezorg. Om een gemeenschapsgerichte politiezorg te realiseren, zal de federale politie de komende vier jaren investeren in de kwaliteit van zowel de directe als de indirecte dienstverlening en die substantieel verbeteren.

Met betrekking tot de directe dienstverlening.

1. Het verhogen van de zichtbaarheid, aanspreekbaarheid, toegankelijkheid en beschikbaarheid van de federale politie, in het bijzonder (maar niet uitsluitend) voor wat de geüniformeerde diensten betreft, en het verzekeren van een dienstverlening naar de burger die correct is in de toepassing van het respect voor mensenrechten (WPA).
2. Het verbeteren van de politiezorg op die territoria waar de diensten van de federale politie bevoegd zijn, i.c. de stations, autosnelwegen, luchthavens en havens. Immers, de politiezorg aan de burger moet overal dezelfde zijn, ongeacht of de persoon een diefstal aangeeft bij de lokale politie of in een station, slachtoffer is van geweld op straat of van een verkeersongeval op de autosnelweg, deelneemt aan een stakingsactie in de binnenstad of in de luchthaven.
3. In het kader van de verhoogde zichtbaarheid enerzijds en een verbeterde politiezorg anderzijds, het ter harte nemen van de verkeersveiligheid. De actiepunten van de Staten-Generaal (zie ook deel 2 van dit plan) vormen hiervoor het uitgangspunt.

Met betrekking tot de indirecte dienstverlening.

1. Het (administratief) vereenvoudigen van alle niet-operationele processen.
2. Het verbeteren van de leesbaarheid, structuur, correctheid, betrouwbaarheid, volledigheid en doorlooptijd van de opsporings- en gerechtelijke dossiers. Deze dossiers moeten immers het tegensprekelijk debat voor de rechtbank mogelijk maken.

1. Strategische doelstelling

Tegen 2011, in overeenstemming met de gerechtvaardigde kwaliteitsverwachtingen van de belanghebbenden, de kwaliteit van de dienstverlening (o.m. zichtbaarheid, aanspreekbaarheid, processen en producten) significant verbeteren ten opzichte van een nulmeting.

<i>N°</i>	<i>Indicator</i>	<i>Streefnorm</i>	<i>Meetinstrument</i>
1	Kwaliteit van de dienstverlening	Maximaal de vooropgestelde kwaliteitsnorm(en) halen	Monitoring
2	Tevredenheidsgraad over de dienstverlening	Significante verbetering ten opzichte van een nulmeting	Tevredenheidsenquête(s), intercollegiale toetsing, de veiligheidsmonitor

2. Maatregelen

Met betrekking tot de directe dienstverlening

1. Verhogen zichtbaarheid en aanspreekbaarheid:
 - verhogen van de aanwerving van personeel (van 1150 naar 1350 per jaar);
 - opstellen van de PF3;

- in plaats stellen van de derde fase van het interventiekorps met inbegrip van de budgettaire middelen;
 - (her)-focaliseren van de Algemene directie bestuurlijke politie op haar kerntaken;
 - voltooiën van de calogiseringsbeweging.
2. Voor de diensten van de algemene directie bestuurlijke politie die actief zijn binnen een welbepaalde geografische omschrijving (wegpolitie, luchthavenpolitie, scheepvaartpolitie en spoorwegpolitie), geldt in het bijzonder dat de primaire processen geënt worden op de volgende functionaliteiten:
- onthaal: het organiseren van een specifiek onthaalpunt, maar ook een dienstverlenende houding van elke medewerker bij elk contact met de burger;
 - nabijheidswerking: het organiseren van (preventieve) projecten in het raam van integrale veiligheid, dus ook in het raam van recherche of interventie;
 - slachtofferbejegening: eerstelijnszorg door elke medewerker en gepaste doorverwijzing van slachtoffers voor verdere hulpverlening;
 - interventie: oproepen snel en gepast beantwoorden (impliceert het vastleggen van normen voor dringende en minder dringende oproepen);
 - opsporing en onderzoek: aandacht voor het preventieve luik en het initiële optreden (eerste tussenkomst of vaststellingen);
 - het (genegotieerd) beheer van gebeurtenissen (bv. publieke bijeenkomsten, terroristische dreiging, rampen): zorgen voor een goede informatiehuishouding en – doorstroming, draaiboeken en onderhandelingsvaardigheden bij alle medewerkers.

Dat impliceert geenszins het oprichten van verschillende zuilen binnen een dienst, noch het kopiëren van de werking van een lokale politiezone. Wel gaat het erom de functionaliteiten, binnen de eigenheid en specificiteit van de betrokken dienst, hetzij zelf te organiseren, hetzij de geïntegreerde werking op het terrein hiervoor maximaal, en in overleg met alle betrokkenen, aan te wenden.

3. De toepassing van de actiepunten van de Staten-Generaal vormen het uitgangspunt voor een specifiek actieplan verkeersveiligheid dat voor goedkeuring zal voorgelegd worden aan de minister van mobiliteit. In dit actieplan zal zowel het preventieve luik (verkeerseducatie, preventieve patrouilles, ...) als het handhavingsluik (gerichte controles, opsporen van recidivegedrag,...) in cijfermatige doelstellingen gegoten worden.

Met betrekking tot de indirecte dienstverlening

1. Door het uittekenen van (basis)processen, het opstellen van kwaliteitsnormen, het toepassen van procedures en werkinstructies en de opvolging en evaluatie ervan, zal de federale politie haar dienstverlening permanent afstemmen op de kwaliteitsverwachtingen van de belanghebbenden. Het uitvoeren van projecten voor administratieve vereenvoudiging door alle diensten zullen eveneens de dienstverlening verbeteren.

De algemene directie van de ondersteuning en het beheer zal voor haar steunopdrachten kwaliteitsnormen bepalen. De doorlooptijd van de dossiers zal significant verminderen ten opzichte van de nulmeting. Met het oog op vereenvoudiging en binnen de wettelijke en reglementaire bepalingen, zal de administratieve werklast worden gemeten aan de hand van het aantal op te maken documenten en het aantal te doorlopen processtappen. In voorkomend geval zal deze algemene directie voorstellen formuleren aan de bevoegde instanties.

Om dit project met succes te kunnen realiseren is een constructieve medewerking gewenst van de deelnemers aan een tevredenheidsbevraging en aan een kwaliteitsmeting van de dossiers. Ook het expliciet kenbaar maken van de kwaliteitsverwachtingen van de belanghebbenden is doorslaggevend voor het bereiken van de strategische doelstelling.

2. De algemene directie gerechtelijke politie zal voor alle recherchetaken in samenwerking met het openbaar ministerie en zo mogelijk met de onderzoeksrechters een recherchemanagement uitwerken, toepassen en evalueren. Om de opsporing en de vervolging op elkaar af te stemmen en

zo overbodig werk te vermijden (ketentheorie), zal dat recherchemanagement steunen op het strafrechtelijk beleid van het openbaar ministerie (College van Procureurs-generaal, federaal en het arrondissementeel parket)²⁰.

Voor de afhandeling van belangrijke opsporings- en gerechtelijke onderzoeken in het raam van de criminaliteit met een georganiseerd karakter (zie ook project 'aanpak criminaliteit') zal de federale gerechtelijke politie een actieplan uitwerken, implementeren, opvolgen en evalueren. Om de kwaliteit van die dossiers te verbeteren, zal een kwaliteitsevaluatie plaatsvinden op basis van objectieve criteria en in overleg met de magistratuur.

²⁰ Zie ook het beleidsplan van het openbaar ministerie, pt 4.1 blz 11.

6.3 Strategisch project “Optimale informatiehuishouding”

Het beheer van de operationele informatie omvat het volledige gamma van nationale en internationale niet-documentaire informatie, al dan niet opgeslagen in manuele of geautomatiseerde gegevensbanken en aangewend in het kader van politionele activiteiten.

Het beheer van de operationele communicatie (CIC) omvat het geheel van de activiteiten met als doel het uitoefenen van de interventiefunctie alsook het ondersteunen van het beheer van operationele gebeurtenissen.

De continue toename van de grensoverschrijdende politionele samenwerkingsprocessen brengt een constante toename van de activiteiten verbonden aan de internationale informatiestroom met zich mee en impliceert dus de noodzaak om de procedures en behandelingenstromen van de internationale informatie te ontwikkelen en te implementeren, alsook van het nationaal gedeelte van de geautomatiseerde toepassingen die deze ondersteunen.

In het domein van de niet-operationele informatie bestaan verschillende “klassieke” beheerssystemen naast elkaar die nog dateren van voor de politiehervormingen. Daarnaast werden verschillende initiatieven genomen door de gebruikers om lacunes in deze systemen te compenseren. Vandaar dat er geen samenhang bestaat en dat het algemeen beheer niet efficiënt is.

1. Strategische doelstelling

De federale politie wil tegen 2011, via partnerschap, de betrouwbaarheid, de toegankelijkheid, de gebruiksvriendelijkheid en het geïntegreerd beheer van de informatie verzekeren.

Onder betrouwbaarheid verstaat de federale politie niet alleen het feilloos werken van dispositieven voor communicatie en informatie-uitwisseling binnen een gegeven situatie en gedurende een bepaalde periode, maar ook de kwaliteit van de verwerkte informatie.

De toegankelijkheid wordt gekenmerkt door het ter beschikking stellen van en het delen van de informatie op een verstaanbare en begrijpelijke manier via de toepassingen voor consultatie, communicatie en informatie-uitwisseling.

De gebruiksvriendelijkheid vertaalt zich in het gebruiksgemak van de toepassingen voor consultatie, communicatie en informatie-uitwisselingen door een niet-gespecialiseerd publiek.

Tot slot heeft het geïntegreerd beheer tot doel de elementen van het systeem samen te voegen en hun compatibiliteit alsook het goed functioneren van het volledige systeem te garanderen. Het betreft dus het organiseren en implementeren van een informatiesysteem dat een geïntegreerde aanpak toelaat op de assen “lokaal-federaal” en “nationaal-internationaal”.

<i>Domein</i>	<i>Indicator</i>	<i>Streefnorm</i>	<i>Meetinstrument</i>
Gebruik van toegangsinstrumenten	Percentage van gebruik toegangsinstrumenten tot de informatie	Progressieve stijging van het percentage van gebruik van de instrumenten	- consultatie Portal - kwalitatieve en kwantitatieve onderzoeken
Betrouwbaarheid van de systemen en de informatie	Aantal onderbrekingen buiten onderhoud /24 uur Kwaliteit info (juist, volledig, op tijd)	1) geen onderbreking buiten onderhoud 2) foutloos	- controle kwaliteit - klachten klanten - kwalitatieve en kwantitatieve onderzoeken
Toegankelijkheid van de systemen en de	Aantal toegangen tot toepassingen/geheel Gebruikersprofielen	1) 100 % leden Ops hebben toegang tot de applicaties	- statistieken « toegang » - kwalitatieve en kwantitatieve onderzoeken

inhoud (informatie)	Ratio gestelde vragen/ antwoorden ad hoc	2) 100 % relevante antwoorden	- klachten klanten
Gebruiksvriendelijkheid van de systemen	Ratio « aantal geformuleerde problemen/aantal opgeloste problemen »	80 % tegemoetgekomen behoeften klanten	- behoeften klanten - kwalitatieve en kwantitatieve onderzoeken.
Integratie van de systemen	Aantal parallelle databanken niet gelinkt aan de ANG en overtollig	Vermindering van 50 % van overtollige parallelle gegevensbanken	- aangifte aan CGO van de parallelle gegevensbanken

2. Maatregelen

Binnen het domein van de operationele activiteiten

Het beheer van de operationele nationale en internationale politie informatie en communicatie met een gerechtelijke of administratieve finaliteit garanderen en continu optimaliseren ten behoeve van al onze belanghebbenden, dewelke hoofdzakelijk de geïntegreerde politie gestructureerd op twee niveaus, de overheden en de burgers zijn. Hierdoor op een gemeenschapsgerichte wijze bijdragen tot het handhaven van de openbare rust, veiligheid en gezondheid.

Voor de periode 2008-2011, zullen de volgende maatregelen genomen worden :

- doorgaan met het aanwenden van de procedures, de tools en de structuren die nodig zijn om de kwaliteit van operationele informatie en het beheer te verzekeren;
- de functionele wake organiseren en uitvoeren bestemd om de toekomstige behoeften inzake operationele informatie en communicatie zowel op nationaal als internationaal vlak in te schatten;
- op een determinerende wijze bijdragen tot de verdere ontwikkeling en de werking van het concept ANG en van de in specifieke omstandigheden gecreëerde databanken zowel op nationaal als internationaal niveau. Dit gebeurt , rekening houdend met de technische en wettelijke beperkingen, zodanig dat de terbeschikkingstelling van tools, die beantwoorden aan de vragende partijen, gegarandeerd is. Daarom worden ook aspecten van opleiding en externe communicatie uitgewerkt;
- uitwerken van voorstellen voor reglementering m.b.t. het politie informatiebeheer en de nationale en internationale operationele communicatie, in overeenstemming met de legale teksten en de ontwikkelde informatiesystemen;
- een ondersteuning aanbieden op gebied van informatie en communicatie in het kader van het operationele beheer van evenementen;
- ontwikkelen en in plaats stellen van een geïntegreerd systeem van informatiebeheer en strategische analyse als ondersteuning aan het politie beleid;
- de inplaatsstelling van de CIC's beëindigen en bijdragen om geleidelijk de integratie van de diensten 101 en 100 naar het enige N° 112 te verzekeren;
- de organisatie, de inplaatsstelling en de opvolging van de GCPD en de NIP afronden op basis van de werkprocessen m.b.t. de operationele informatie en beheer;
- integreren van het concept van beheer en operationele informatiebehandeling binnen de AIK activiteiten.

Binnen het domein van de niet-operationele activiteiten:

- het in plaats stellen, in 2008, van een dienst van geïntegreerd beheer van niet-operationele informatie;
- de Algemene directie van de ondersteuning en het beheer zal, tegen 2011, het EPIS concept concretiseren door integratie van de niet-operationele gegevens en/of door standaardisering van de gegevensdefinities;

- in dit kader zal de Algemene directie van de ondersteuning en het beheer, stap voor stap de elementen van het nieuwe EPIS systeem, bestaande uit de luiken: logistiek, financieel en personeelsbeheer, in plaats stellen.

Teneinde te beantwoorden aan de noden van het management, namelijk de informatie nodig bij het nemen van (strategische) beslissingen, zal een MIS (Management Information System) ontworpen en ontwikkeld worden. Dit MIS zal gevoed worden door zowel de operationele informatiesystemen als de niet-operationele informatiesystemen.

6.4 Strategisch project “Steunverlening”

(differentiatie – afstemming – tevredenheid)

De federale politie heeft – onder andere – als opdracht steun te verlenen aan de politieoverheden en aan de politiediensten, rekening houdend met de principes van geïntegreerde werking, specialisatie en subsidiariteit, en dit, in synergie met de andere partners.

Om de verwachtingen van de afnemers van de steun en van het steunaanbod (dat principieel gespecialiseerd en specifiek politieel is) in overeenstemming te brengen, dient het concept van de steun, zowel operationeel als niet-operationeel, herzien te worden in zijn globaal kader van de meerwaarde en van de mogelijke schaalvoordelen op het niveau van de federale politie. Dit moet met meer aandacht voor de reële en legitieme behoeften van de begunstigden worden uitgevoerd.

In alle gevallen moet het steunaanbod duidelijkheid geven, zowel over de inhoud (differentiatie en afstemming in functie van de specifieke noden) als van de wijze waarop steun wordt verkregen en verleend.

1. Strategische doelstelling

Vanaf 2008, geleidelijk en significant de tevredenheidsgraad van de begunstigden verhogen.

<i>N°</i>	<i>Indicator</i>	<i>Streefnorm</i>	<i>Meetinstrument</i>
1	Tevredenheidsgraad	Geleidelijke en significante verhoging t.o.v. een nulmeting uitgevoerd in 2008 Ambitie op termijn is een tevredenheidsgraad van 85 %, en zelfs meer	Tevredenheidsenquêtes, intercollegiale toetsing, klachten en felicitaties inzake kwaliteitsvolle steunverlening

Deze doelstelling staat in verband met de strategische doelstelling inzake dienstverlening. Studies/tevredenheidsenquêtes in het raam van deze twee doelstellingen zullen in nauwe samenwerking moeten worden ontwikkeld en uitgevoerd.

De operationele en niet-operationele steun, gratis en tegen betaling, zal het voorwerp uitmaken van een duidelijke en met de partners afgesproken procedure.

2. Maatregelen

- (1) In samenwerking en overleg met de klanten een referentiekader bepalen en communiceren om de visie inzake steun te bewerkstelligen.
- (2) Informatie m.b.t. de behoeften en de evaluatie inzake steun op een gestructureerde en geïntegreerde wijze verzamelen, onder andere via een « netwerk steun » (via de bestuurlijke directeur-coördinator).
- (3) Tegen eind 2008 gedifferentieerde steunvormen ontwikkelen die aan de behoeften en gerechtvaardigde verwachtingen van de geïntegreerde politie en van de overheden tegemoetkomen, en deze in een inventaris laten verschijnen.
- (4) Geleidelijk zullen alle modaliteiten van toegang, informatie, gebruik, uitvoering en permanente evaluatie op basis van kwaliteitscriteria en –normen aan deze inventaris worden toegevoegd om de volledige (100 %) beschrijving van duidelijke, overlegde en goedgekeurde procedures tegen ten laatste eind 2011 te bekomen.

- (5) De kwaliteit van de steun in al zijn vormen en de tevredenheid van de begunstigden meten (per steunaanbod ten minste 80 % van de kwaliteitscriteria en –normen bereiken ; zie ook strategisch project “kwaliteit van de dienstverlening”).
- (6) Partnerships met externe leveranciers sluiten voor de uitvoering van bepaalde steunvormen.
- (7) Duidelijk communiceren m.b.t. het steunaanbod en de evaluatie ervan.
- (8) Een contactpunt « klachten » (ombuds) inzake steun (operationeel en niet-operationeel) in plaats stellen, met het oog op het voorstellen van onmiddellijke correcties.

6.5 Strategisch project “Opleiding en competentie management”

De fundamentele rol van de opleiding bestaat erin een kwaliteitsvol antwoord te geven op de behoeften en verwachtingen van het terrein. De overgedragen competenties moeten in fine de personeelsleden van de geïntegreerde politie in staat stellen hun dagelijks werk op een professionele en optimale wijze vanaf hun inplaatsstelling in de operationele eenheden uit te voeren.

Het beheer van de competenties van het politiepersoneel beoogt een continue optimalisatie van de werkkwaliteit van politiemensen door een coherent en geïntegreerd gebruik van alle luiken van het human resources management.

Het beheer van het opleidingsaanbod per project laat eveneens toe de kwaliteit van de opleidingen te verhogen.

Excellente politiezorg (EPZ) is een vernieuwend en hooggestemd element in de visie van de organisatie. Deze visie moet de integratie van alle domeinen van de werking van de geïntegreerde politie gestructureerd op twee niveaus, inclusief de directie van de opleiding, waarmaken.

1. Strategische doelstellingen

Tegen 2011 de competentieprofielen harmoniseren, die in de verschillende luiken van het loopbaanbeheer worden gebruikt (rekrutering, selectie, opleiding, evaluatie, loopbaan, ...) teneinde hun integratie en hun gebruik in de collectieve en/of individuele ontwikkelingsplannen mogelijk te maken.

Vanaf 2008 de totaliteit van de behoeften inzake kennis en vaardigheden (competenties) analyseren en deze in een globaal opleidingsplan integreren met een harmonisering van de verschillende opleidingen (basis, voortgezette, functioneel gespecialiseerde of baremische) zodat deze opleidingen elkaar aanvullen.

Vervolgens, de politiescholen aanzetten om een opleidingsaanbod te ontwikkelen dat met dit plan overeenstemt en op de kwaliteit van deze opleidingen toezien door de invoering van een geïntegreerde meting van de competenties van de aspiranten op het einde van hun opleiding.

Vanaf 2008 geleidelijk een model ‘knowledge management’ in plaats stellen om de kennis en expertises van het geheel van de diensten van de geïntegreerde politie te beheren.

<i>N°</i>	<i>Indicator</i>	<i>Streefnorm</i>	<i>Meetinstrument</i>
1	Cartografie van de competenties (<i>competentiemodel, met functiebeschrijvingen, link met ontwikkelingstools ...</i>)	Ja (beschikbaar)	Rapportage
2	Geïntegreerd opleidingsplan	Ja (beschikbaar)	Rapportage
3	Opleidingsaanbod versus plan	Opleidingsbehoefte worden voor minimum 80 % gedekt	Monitoring
4	Kwaliteit van de opleidingen	Norm wordt na overleg met de partners van de opleiding bepaald	Kwaliteitscontrole

2. Maatregelen

Competenties

- (1) Tegen eind 2008 een lexicon opmaken met de definitie van alle competenties die in de politiediensten worden gebruikt.
- (2) Tegen eind 2009 de competentieprofielen van de kandidaat-aspiranten samen met DSR²¹ herzien, in samenspraak met de verantwoordelijken van de lokale en federale politiediensten. De doelstelling is een betere afstemming te bekomen tussen de verwachtingen van de verantwoordelijken van lokale en federale politie en de basiscompetenties van de aspiranten op het einde van hun opleidingscyclus.
- (3) Tegen eind 2011 een competentiemodel opmaken dat voor competentieontwikkeling bruikbaar is.
- (4) Wanneer gespecialiseerde competenties worden verwacht, moet de ontwikkeling van expertise in samenwerking met de wereld van het wetenschappelijk onderzoek plaatsvinden.

Opleidingen

- (1) Vanaf 2008, boven de bestaande structuur, de opleidingsprocessen op de doelstellingen van EPZ afstemmen om een geïntegreerd opleidingsplan te bekomen.
- (2) Zodra het plan is goedgekeurd, de opleidingsstructuur uitklaren en het aangepaste aanbod laten ontwikkelen ten einde meer soepelheid te krijgen, dubbel gebruik te vermijden en een doeltreffende en efficiënte werking te bereiken.
- (3) Zodra het reglementaire kader is goedgekeurd en in overleg met de partners, een geïntegreerde tool ontwikkelen en in plaats stellen voor de meting van de competenties van de aspiranten op het einde van hun opleiding.

Knowledge management

Vanaf 2008 :

- (1) De kennis en expertises valideren die het best aan de missie, visie, waarden en strategische doelstellingen van de politie beantwoorden.
- (2) Een globaal systeem van beheer van de kennis in plaats stellen en een cultuur bevorderen die bijdraagt tot de ontwikkeling, de formalisering en het delen van de politionele kennis.
- (3) Een 'knowledge management center' ontwikkelen om, onder andere, experten-netwerken evenals alle initiatieven inzake 'good practices' te ontwikkelen, te stimuleren en te exploiteren.

²¹ DSR: Directie van de rekrutering en de selectie.

6.6 Strategisch project “Gebruik van nieuwe technologieën”

De wereld van de technologie evolueert zeer snel. Nieuwe, meer bedrijfszekere en steeds performantere technologische toepassingen vervangen aan een zeer hoog ritme de bestaande. Ze maken ons het leven en werken meestal gemakkelijker en versnellen onnoemelijk veel de dagdagelijkse activiteiten.

Hoewel ze zijn ontworpen met de beste en meest nobele bedoelingen, kennen en gebruiken ook criminelen en georganiseerde dadergroepen de nieuwste technologieën. Zo is onder meer het internet een doelwit, in die zin dat het aantasten van de ICT-middelen van de overheid of bedrijfswereld zeer effectief is om het functioneren ervan te ondermijnen, zelfs lam te leggen²². Adequate maatregelen mogen niet uitblijven, om te vermijden dat onze maatschappij door bepaalde groeperingen gedurende langere tijd fundamenteel zou ontwricht worden.

Met het oog op een doeltreffende aanpak van criminaliteit en verkeersonveiligheid, moet dus ook de politie nieuwe technologieën aanwenden bij het uitvoeren van haar opdrachten. Denken we hier maar aan het gebruik van gps, satelliet tracking, internet afluisteren, datamining, biometrische gegevens ... In de strijd tegen diverse vormen van criminaliteit, in het bijzonder voor de ernstige en georganiseerde criminaliteit, moeten nieuwe technologieën ook bij de informatieverwerving en –verwerking aangewend worden.

Ook de interne werking van de geïntegreerde politie, en vooral die van de federale politie (informatiehuishouding, beheer HR, logistiek, financiën ...) en het welzijn en de veiligheid van de medewerkers zijn gebaat met performante technologieën en ICT-hulpmiddelen (bv. eenmalige gegevensopvraging, telewerk ...).

Niettegenstaande de grote voordelen, mogen andere directe en indirecte gevolgen van de ontwikkeling, aankoop, toepassing en onderhoud van ICT-instrumenten, niet uit het oog worden verloren. De beste technologie ter wereld is waardeloos als ze niet goed wordt beheerst en beheerd door hooggekwalificeerde en gemotiveerde medewerkers.

Betreffende het gebruik van hoogtechnologisch en meestal duur materieel, heeft de federale politie een steuntaak naar de lokale politie en andere veiligheidspartners toe. Dit kan schaalvoordelen creëren: de ontwikkelingen van moderne, hoogtechnologisch en complexe toepassingen op federaal niveau kunnen ter beschikking worden gesteld van de geïntegreerde politie.

Bovendien kan de federale politie via internationale en publiek-private samenwerking de personeels- en middelenkost optimaliseren. De federale politie kan ook bijdragen aan een standaardisering op Europees niveau om de internationale samenwerking en uitwisseling te bevorderen.

1. Strategische doelstellingen

In de periode 2008 - 2011 het gebruik van nieuwe technologische middelen stimuleren om de efficiëntie en de effectiviteit van de politiewerking te verhogen, en in dit raam de minister van Binnenlandse zaken (c.q. de minister van Justitie) minimum 1 dossier met concrete voorstellen en/of aanbevelingen per jaar voorleggen.

Om financiële ruimte te creëren zodat deze voorstellen ook haalbaar zouden zijn, worden de financiële middelen voor aankoop, onderhoud en werking van nieuw hoogtechnologisch materiaal verhoogd tot 3 % van het werkings- en investeringsbudget 2011 van de federale politie.²³

²² Uittreksel uit het NPVB 2006, Deel “Dreiging”, punt 3.B.

²³ Voor 2007 gepland op 0.81%.

<i>N°</i>	<i>Indicator</i>	<i>Streefnorm</i>	<i>Meetinstrument</i>
1	Aantal opgestelde dossiers in partnerschap naar het gebruik van nieuwe technologieën	Minstens 1 dossier per jaar	Rapportage
2	Aantal dossiers die de overheid goedkeurt versus totaal aantal ingediende dossiers		Rapportage
3	% van het totale werkings- en investeringsbudget van de federale politie besteed aan nieuwe technologieën	3 % voor het begrotingsjaar 2011	Stuurbord begroting federale politie

2. Maatregelen

Op centraal niveau zal op termijn een dienst R&D worden uitgebouwd, die permanent het onderzoek naar relevante, nieuwe technologieën uitvoert en/of coördineert, en de minister van Binnenlandse zaken (c.q. de minister van Justitie) adviezen voorlegt. Deze dienst zal nauw samenwerken met R&D-departementen van buitenlandse politiediensten, universiteiten en onderzoeksbureaus. Deze dienst zal actief op zoek gaan naar publiek-private samenwerkingsverbanden en actief voorstellen formuleren voor het gebruik van subsidies van de EU.

In afwachting van de oprichting van de dienst R&D, zal de federale politie voorstellen voorleggen aan de overheden via de geëigende kanalen.

6.7 Strategisch project “Betrokkenheid van de medewerkers”

(cohesie – identificatie – beroepsfierheid)

De medewerkers vormen het belangrijkste kapitaal van onze organisatie. Het is van het grootste belang dat de federale politie aandacht besteedt voor hun functioneren in een omgeving die voortdurend evolueert.

De betrokkenheid van de medewerkers is noodzakelijk om kwalitatief politiewerk te verrichten. Het politiewerk is eerder het resultaat van een samenwerking tussen individuen en diensten dan van individueel werk. Cohesie tussen en beroepsfierheid van de medewerkers zijn dan ook erg belangrijk. Het is echter niet eenvoudig om voor die cohesie en beroepsfierheid te zorgen. Wegens de verscheidenheid van haar opdrachten en taken blijkt de federale politie immers een complexe en vooral zeer heterogene organisatie te zijn.

Het is ook uiterst belangrijk dat de medewerkers zich kunnen identificeren met de organisatie waarbinnen ze werken. Wanneer zij niet echt achter de missie-visie-waarden van de federale politie staan, kunnen de doelstellingen niet ten volle worden verwezenlijkt.

Betrokkenheid, cohesie, identificatie en beroepsfierheid zijn aspecten die nauw met elkaar zijn verbonden. Ze versterken elkaar onderling. Ze beïnvloeden zelfs een aantal andere factoren van de organisatie zoals de integriteit, de beeldvorming over de politieorganisatie en de motivatie. Betrokken medewerkers die fier zijn op hun organisatie zijn immers geneigd om beter te werken, een positief beeld van hun organisatie uit te dragen en kwalitatieve interne relaties te bevorderen. Uiteindelijk zullen ze ook bijdragen tot een betere kwaliteit van de dienstverlening. Een minder positief beeld, aantastingen van de integriteit, een maatschappelijk gevoel van onbehagen, demotivatie, enz. zijn daarentegen nadelig voor de beroepsfierheid en de identificatie met de organisatie.

Het is voor de federale politie dan ook de uitdaging om op dit vlak de nodige initiatieven te nemen. Omdat deze materie veelomvattend is, is een globale aanpak vereist die tegelijkertijd slaat op factoren als leiderschap, communicatie, ethiek en bedrijfscultuur, motivatie en welzijn op het werk, opleiding ...

1. Strategische doelstelling

Ertoe bijdragen om tegen 2011 de mate van betrokkenheid van de medewerkers en in het bijzonder hun gevoel van cohesie, beroepsfierheid en identificatie progressief te verhogen tegenover een nulmeting.

Indicatoren

Het is moeilijk om de mate van betrokkenheid van het personeel op concrete en directe wijze te meten. Dit niveau kan daarentegen op indirecte wijze worden gemeten wanneer we verbanden leggen tussen een reeks indicatoren van de actieplannen die uit de strategische doelstelling voortvloeien. Deze indicatoren zijn het motivatie- en het stressniveau, de interne beeldvorming, de absenteïsmegraad, ...

2. Maatregelen

Leiderschap

De verantwoordelijken van alle politie-entiteiten (directeurs, dienstchefs ...) responsabiliseren voor en meer betrekken bij het uitdenken en verwezenlijken van de verschillende acties (leiderschap, communicatie, integriteit, motivatie ...) om de betrokkenheid van de medewerkers te verbeteren.

Een concept van ‘leiderschap’ uitwerken op basis waarvan een actieplan ‘leiderschap’ kan worden opgesteld. In dit actieplan zal onder meer de nadruk worden gelegd op de rol van de dienstchef in het motivatieproces van zijn medewerkers, in de coaching- en voorbeeldfunctie.

Communicatie

Een globaal (intern en extern) communicatiebeleid ontwikkelen. Dit beleid moet verband houden met de missie-visie-waarden van de federale politie, met de excellente politiezorg en met het NVP om zowel op het vlak van interne als externe communicatie een coherente en krachtige boodschap te verzekeren. Er moet een kernboodschap (basis) worden uitgewerkt die aan de federale politie-entiteiten wordt meegegeed om bij elke communicatie op hun niveau en in verschillende vormen vertaald te worden.

Motivatie en welzijn op het werk

De lopende acties blijven ontwikkelen.
De resultaten van de stressenquête gebruiken.
Het globaal preventieplan ontwikkelen.

Opleiding

Er zal over gewaakt worden dat de thema's betrokkenheid, motivatie, beroepsfierheid, cohesie, integriteit, bedrijfscultuur en imago in alle opleidingen op een coherente wijze aan bod komen.

Ethiek en cultuur

De verwezenlijking van het actieplan 'Integriteit' stimuleren op basis van de aanbevelingen van de KUL (Toolbox integriteit in ontwikkeling).

Het actieplan verwezenlijken om het 'Diversiteitslabel' in 2010 te behouden.

Imago

Er worden initiatieven genomen om een eenvormige en gezamenlijke huisstijl te bevorderen zoals:

- een 'design' ontwikkelen (conform de normen inzake visuele identiteit) dat eigen is aan de federale politie en bruikbaar is voor de communicatiedragers van de federale politie;
- de bestaande normen inzake visuele identiteit naleven en doen toepassen (uniform, voertuigen ...);
- de visuele presentatie en het navigeren op de sites van de federale politie harmoniseren;
- 'rituelen' ontwikkelen die eigen zijn aan de federale politie.

6.8 Strategisch project “Zuinig en ecologisch ondernemen”

De federale politie benut een groot aantal infrastructures verspreid over het grondgebied. Om haar opdrachten uit te oefenen, gebruikt ze een aanzienlijke hoeveelheid materiële middelen (wagenpark, pc's, papier, kantoormateriaal ...), ze draagt tevens bij tot de uitrusting van haar operationeel personeel via de kledijmassa en komt tegemoet in de opdrachtkosten van haar personeel (logies, maaltijden, reizen,...). Haar werkmiddelen worden dus ruimschoots gehypothekeerd door de stijgende kosten die te wijten zijn aan de energieconsumptie, aan de stijging van de grondstoffen, enz. Door de begrotingsdruk dienen de uitgaven te worden beperkt en prioriteiten gesteld ; dit element op zich moet ons ertoe aanzetten zoveel mogelijk te besparen.

Anderzijds moeten de nefaste gevolgen van de consumptie van bepaalde vormen van energie voor ons milieu ons ertoe aanzetten ons consumptiebeleid te wijzigen. Als component van de overheid, is het onze taak het voorbeeld te geven ter zake door een modern ecologisch en vernieuwend beleid te volgen.

Het voltallige personeel moet aanzienlijke inspanningen leveren en dit, niet enkel inzake het drukken van de kosten maar tevens bij wijze van recyclage van bepaalde materialen en bij de aankoop van recycleerbare of gerecycleerde benodigdheden. De opbrengst van de subsidies die aan het milieu gekoppeld zijn (via de Europese, federale of gewestelijke fondsen) zal ons kunnen helpen om onze financiële middelen beter te investeren en ze op korte termijn af te schrijven.

1. Strategische doelstelling

Vanaf 2008 zal de federale politie drastisch haar verbruik (o.a. energie) beperken en zal ze haar middelen investeren in een maximum aan ecologisch materiaal zodat ze kan bijdragen tot het behoud van ons milieu.

<i>N°</i>	<i>Indicator</i>	<i>Streefnorm</i>	<i>Meetinstrument</i>
1	Elektriciteit	Gevoelige daling van het elektriciteitsverbruik vanaf 2008 i.v.g. tot het verbruik 2007 en voor de 3 volgende jaren naleving van het maximaal in 2008 bereikte plafond	Elke dienst of groot geheel zal geregeld de stand van zijn verbruik meegedeeld krijgen (begin van het jaar bedrag van het vorige jaar – vervolgens om de 2 maanden)
2	Transportbrandstof	Bij constant voertuigenpark, vermindering van de consumptie (in liters) met 10 % tijdens de komende 4 jaar	Maandelijks verbruikstabel
3	Brandstof	Daling met 10 % tijdens de komende 4 jaar	Driemaandelijks verbruikstabel
4	Water	Daling met 5 % tijdens de komende 4 jaar	Op basis van de jaarlijkse consumptie 2007 – tabel aan de diensten mede te delen
5	Papier (met inbegrip van kopieën en mails)	Daling met 5 % van het jaarlijks verbruik (poging)	Op basis van de hoeveelheid in 2007 per dienst besteld papier
6	Aankoop van drank en voedsel	Aankoop van drank in flesjes (statiegeld) veeleer dan in blikjes. Aankoop van producten in recycleerbare verpakking of in bulk	Beginsituatie in 2008, evaluatie op zesmaandelijks basis
7	Afval	Afvalselectie in onze diensten. Aankoop van miniem verpakte producten. Maximaal gebruik van	Beginsituatie in 2008, evaluatie op zesmaandelijks basis

	recycleerbare producten	
--	-------------------------	--

2. Maatregelen

- Elke directie of dienst van de federale politie zal een actieplan “besparingen” ontwikkelen en een verantwoordelijke aanduiden die erop zal toezien de verspilling tegen te gaan.
- De directie belast met het welzijn zal een handleiding ter beschikking stellen van het personeel ten einde het te sensibiliseren voor besparingen/ecologie in het kader van een actieplan. Er zal daartoe een gegevensbank opgericht worden die beheerd zal worden door Directie van de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk (DSW).
- De beheerders van overheidsopdrachten zullen worden opgeleid voor duurzame aankopen.
- De lastenboeken met betrekking tot de aankoop/gebruik van energieverbruikende goederen zullen een clausule bevatten betreffende energiebesparing en maatregelen voor het behoud van het milieu. Er zullen daartoe maximaal subsidies worden aangezocht.
- Men zal erop toezien milieuvorwaarden op te nemen in de aankoopprocedures.
- Verklarende fiches i.v.m. het afvalbeheer zullen ter attentie van alle gebruikers worden opgesteld.
- De aankoop van milieuvriendelijke voertuigen (hybride of biobrandstof) zal worden verhoogd.
- Elke directeur zal erop toezien dat de reizen, diverse kosten en kledijmassa weldoordacht gebeuren.